

NAŠ ČASOPIS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VRHNİKA

LETO XII

ŠTEVILKA 111

JUNIJ 1984

Dograjevanje stabilizacije

Sprejemanje številnih ukrepov ekonomske politike za odločnejše uresničevanje dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije na ravni federacije in republike je tudi na občinski ravni narekovalo dodatna prizadevanja in snovanje novih ukrepov in aktivnosti, ki naj bi na občinski ravni prispevali k izvajanju zastavljenih nalog. Izvršni svet je že predložil delegatom pobude in predloge za razbremenjevanje gospodarstva in izvajanje drugih stabilizacijskih nalog, ki so ga delegati na zadnji seji tudi potrdili.

Prekomerna obremenjenost dohodka gospodarstva v preteklih letih se bo z novimi obrestnimi merami še povečala, zato to stanje zahteva zavzetost za iskanje vseh razpoložljivih notranjih rezerv. Program razbremenitve dohodka, čistega dohodka in osebnih dohodkov ne bo mogel v celoti kompenzirati učinkov povečanja cen in obrestnih mer; njegov namen je, da se vsa možna zmanjšanja takoj uveljavijo, da se s tem zagotovi racionalnejše gospodarjenje s tem delom dohodka. To naj bi vse udeležence vzbudilo k iskanju možnosti varčevanja na vseh ravneh ter k produktivnejšemu in boljše delu.

Ena glavnih ugotovitev je, da so OZD že v planskih dokumentih za letošnje leto upoštevale usmeritve. Prav tako so organizacije združenega dela in delovne skupnosti s področja gospodarstva in negospodarstva pripravile ustrezne programe v skladu z aktivnostmi občinskega izvršnega sveta za uresničitev programa po uveljavitvi ukrepov po odmrznitvi cen in finančni konsolidaciji gospodarstva. Programe za odpravo motenj so iz-

delali vsi tozdi, ki so imeli v letošnjem prvem tromesečju izgubo.

Finančni učinek programov je večina organizacij združenega dela že ocenila, izvršni svet pa v zvezi, da morajo tudi drugi prihranke oceniti in ustrezno spremljati izvajanje teh programov. Iz programov in izračunov finančnih učinkov ugotavljajo, da bodo glavni prihranki pri materialnih stroških, stroških transporta, energije in delovnih skupnosti. Za občino so ti prihranki ocenjeni na 178.081 tisoč dinarjev, medtem ko bi prihranki oziroma zmanjšanje obveznosti iz dohodka in osebnih dohodkov po oceni znašali okoli 12.000 tisoč dinarjev.

Izvršni svet je ukrepe na področju skupne porabe v občini obravnaval do konca junija, vsi SIS pa so bili dolžni do 25. junija pregledati svoje programe in so že predlagali možna zmanjševanja. Sicer pa je iz njihovih programov razvidno, da že letošnji letni plani vsebujejo tudi elemente varčevanja, saj so sredstva, ki jih bodo izvajalci pridobili s samoupravnimi sporazumi v okviru svobodne menjave dela, omejena z zakonom.

I. tankovska brigada praznuje 40-letnico

Na Vrhniki bo 14. julija 1984 osrednja proslava ob 40. obletnici 1. tankovske brigade NOV Jugoslavije.

Proslave se bodo udeležili preživeli borci prve tankovske brigade, NOV Jugoslavije iz raznih krajev Jugoslavije in vabljeni gostje.

Svečanost bo na trgu pred domom JLA in pripravljali odbor pričakuje udeležbo več tisoč ljudi, zato je še posebej pomembno, da bo okolica prireditvenega prostora primerno urejena in prosijo stanovalce okolice trga, da temu primerno tudi uredijo balkone ter izobesijo zastave na vsa predvidena mesta.

Na proslavo pa prireditveni odbor še posebej vabi vse občane.

Program:

v petek, 13. julija 1984

Ob 18. uri otvoritev dokumentarne razstave o bojni poti brigade v domu krajevne skupnosti.

Ob 20. uri tovariško srečanje v domu JLA.

v soboto, 14. julija 1984

Ob 11. uri pred domom JLA zbor preživelih borcev prve tankovske brigade NOVJ, slavnostni govor ter kulturni program.

Zagotovitev socialne varnosti občanov

Na skupni seji občinske konference SZDL in občinskega sveta zveze sindikatov so obravnavali poročilo o uresničevanju socialne politike v občini ter program ukrepov po odmrznitvi cen, finančni konsolidaciji in zmanjševanju obveznosti gospodarstva.

Že pri pripravi pri oblikovanju poročila oziroma ugotovitev dejanskih razmer na področju socialne problematike so delovni razgovori potekali tako, da se je izoblikoval prikaz, kako v občini uresničujemo nekatere temeljne usmeritve socialne politike.

Z vrsto delovnih razgovorov v okviru družbenopolitičnih organizacij, na katerih so sodelovali predstavniki krajevnih skupnosti in organizacij združenega dela, predstavniki občinske skupščine in strokovnih služb interesnih skupnosti, ki delujejo na področju družbenih dejavnosti, zdravstvene službe in Centra za socialno delo, so se oblikovale osnovne usmeritve, ki so jih razpravljali na tej skupni seji še dopolnili. Jasna je bila ugotovitev, da je treba poročilo še dopolniti, da bi čimbolj celovito prikazalo razmere na področju socialne varnosti. Zato bo nadaljnja razprava prinesla te dopolnitve in da bo do obravnave v skupščinskih zborih in skupščini socialnega varstva dobila celovitejšo vsebino.

Ugotovitve tega poročila bodo — skupaj s predlogi, ki se bodo obliko-

vali še v nadaljnji razpravi — osnova srednjeročnega programa razvoja kakor tudi dolgoročnega. Saj je povsem jasno, da morajo biti cilji socialne politike tudi sestavni del vseh drugih razvojnih programov v občini, kakor tudi v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela.

Po skoraj štirih mesecih naporov ponovno vključen vodnjak VD-1

Lansko poletje, ki je veljalo za eno najbolj suhih v zadnjem času, nas je pripravilo do tega, da smo željno pričakovali pričetek obratovanja novega vodnega vira borovniški vršaj. Res je bil sistem zgrajen v rekordnem času in v novembru je borovniška voda stekla po cevovodih. Toda kakršno je bilo veselje ob otvoritvi, takšne so bile skrbi, ki so se pojavile kmalu po pričetku obratovanja.

Najprej v Borovnici, kasneje pa tudi na Vrhniki, so se v vodi namreč občasno pojavili rjavi kosmi, barva vode pa je bila tudi občasno spremenjena. Analize so pokazale, da so vse sestavine vode v dovoljenih okvirih, še več: v vodi ni bilo zaslediti nobenih zdravju škodljivih snovi kakor tudi ne mikroorganizmov. Ugotovljena je bila le prevelika količina železa, ki se je izločal kot železov hidroksid v obliki kosmov, kar pa zdravju ni škodljivo. Takšna voda pa je organoleptično tako prizadeta, da ni več za normalno uporabo. Tako je v februarju prišla odločitev, da se vodnjak VD-1, to je tisti vodnjak, ki je imel preveliko količino železa, izključi iz omrežja. To je bilo zaradi obilnih padavin mogoče, saj so poleg vodnjaka VB-3, ki je ostal, omrežje napajali še zajetje v Bevkah, zajetje v Malenah in pa izvirni zaplaninskega pokrova.

Takoj po izklopu neprimerne vodnega vira je upravljalec začel čistiti omrežje in objekte, saj so bili zaradi trimesečnega obratovanja VD-1 onesnaženi z usedlinami železa.

Komisija za spremljanje sanacije preskrbe z vodo v občini Vrhnika, ki jo je imenovala skupščina SKO-CES, pa je zadolžila Geološki zavod, kot inštitucijo, ki je raziskovala borovniški vršaj od vsega začetka, da poišče najustrenejše rešitve za odpravo nastalega stanja. Geološki zavod je z aktivnostmi takoj pričel in se povezal tudi z drugimi inštitucijami v Sloveniji, katere imajo na tem področju bogate izkušnje.

Nakazanih je bilo več rešitev.

Pri pretehtavanju rešitev je bilo nakazano, da neprimerna kvaliteta vode verjetno nastaja zaradi vrhnjih vodonosnih plasti v vodnjaku, ki vsebuje velike količine železa, najgloblja vodonosna plast v globini od 30,5 do 34 m pa ima kemično kvaliteto primerno. Iz tega razloga, se je investitor odločil, da začne sanirati vodnjak.

Geološki zavod je pričel delati, in sicer je v prvi fazi poizkušal zatesniti zgornji perforirani del vodnjaka s cevjo nekoliko manjšega premera. Ta poizkus je spodletel zaradi načina izdelave vrtnice, saj je prišlo do vertikalne cirkulacije vode v filternem sloju ob cevi. Ker je bilo ugotovljeno, da je pod vodonosnimi peščenimi sloji sloj dolomita, ki je praviloma tudi vodonos-

sen, je Geološki zavod pričel poglobljati vrtno. Vendar tudi to ni obrodilo sadov, saj do globine 160 m, do katere je bila izvrtana vrtna, količina vode ni ustrezala, kvaliteta pa ni bila točno ugotovljena zaradi mešanja vode iz gornjih plasti. Tako so v mesecu maju za betonirali zgornji perforirani del vodnjaka. Pričakovati je bilo, da bo takšna rešitev ustrezala, saj če se pod pritiskom dovaja v zgornji del vodnjaka cementno mleko, le-to prodira skozi perforacijo na cevi v filterni sloj in ga tako zamaši.

Po tem so ponovno vzeli vzorce in jih analizirali glede na vsebnost železa. 22. junija se je zaradi stalno dobrih rezultatov vodnjak VD-1 ponovno priključil na omrežje, kvaliteto pa še vedno stalno kontrolira Zavod za socialno medicino in higieno iz Ljubljane. Po priključitvi se je količina dobavljene vode toliko povečala, da je ponovno zadovoljevala vse potrebe do sredine meseca junija, zato so bili posamezni predeli zopet brez vode.

V času navedenih aktivnosti na vodnem viru pa so opravljali tudi vzdrževalna dela na omrežju. Glavna

Na Pokojišču so začeli graditi vodovod. Šestdeset vojakov iz kasarne Ivan Cankar dela na trasi novega vodovoda in dela hitro napredujejo.

dela so bila: izpiranje cevovodov in rezervoarjev zaradi odstranjevanja železovih usedlin, izdelava prevezave na rezervoarju, montaža opreme za avtomatsko krmiljenje vodovodnega sistema, izvajalec investicije pa je opravljal zaključna dela na trasi.

Seveda pa so bila ta dela tudi povezana s težavami v preskrbi z vodo, saj je zaradi spreminjanja režima obratovanja večkrat prišlo do dvigovanja usedlin v cevovodih in s tem do kalnosti vode. Vendar ugotavljamo, da je intenziteta in količina usedlin padala, kar je tudi dokaz, da se nove usedline ne tvorijo več in da je onesnaženje, ki se je pojavljalo po mesecu februarju, ko smo začeli s sanacijo, dejansko le rezultat prejšnje neprimerne vode.

Tako sedaj lahko ugotovimo, da ni več zadržkov za normalno obratovanje novega vira, seveda pa ne smemo pozabiti, da je potrebno uvesti vse ukrepe za njegovo zaščito in varovanje, saj se v nasprotnem primeru lahko ponovno v najkrajšem času neljuba situacija ponovi.

Ob vsem tem pa tudi ne gre pozabiti, da je bil vodovod ves ta čas v poskusnem obratovanju in da so takšni pojavi možni, saj kljub predhodnim raziskavam zaradi globine, iz katere se voda črpa, obstaja vedno kup neznank, ki se lahko naknadno pojavijo.

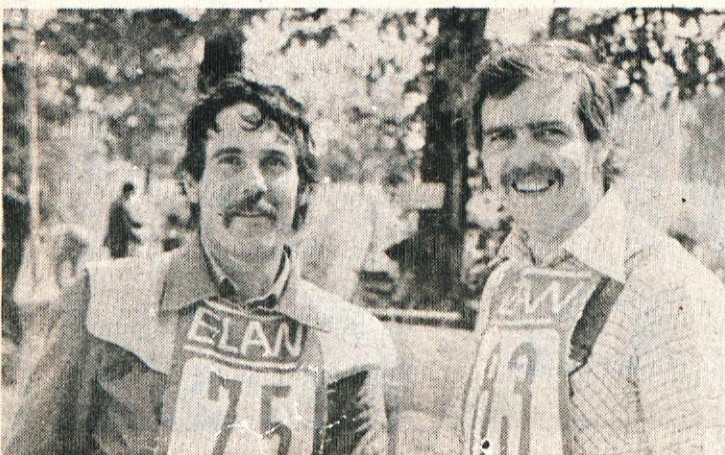
KOMUNALNO PODJETJE VRHNİKA

Predstavniki iz Sečnja iz Vojvodine so pred kratkim obiskali Vrhniko in se sešli s predstavniki naše občine. Pogovarjali so se o možnostih tesnejšega sodelovanja, predvsem na gospodarskem področju.

V Tovarni stolov Verd je bila 27. junija slavnostna podelitev knjižic petnajstim novosprejetim članom v Zvezo komunistov. Hkrati je bil to tudi seminar za nove člane ZK, združen z ogledom proizvodnih prostorov stolarne.

Letos so bili prireditelji regijskega tekmovanja gozdarjev naši gozdarji. Tekmovala in se tudi dokaj dobro odrezala, sta tudi brata Vine in Štefan Ravnikar s Pokojišča, ki sta zaposlena pri vrhniškem gozdnem gospodarstvu.

Pred akcijo NNNP

Pri uresničevanju koncepcije SLO in DS smo v preteklih nekaj letih dosegli dokajšnje premike in uspehe. Zlasti se je okrepila zavest ljudi o nujnosti nadaljnjega podružbljanja vseh vidikov samozagrade in varnosti. Vidni rezultati se kažejo tudi pri usposabljanju, praktičnem preverjanju znanja in izvajanju konkretnih nalog v posameznih sredinah. Nedvomno so omenjeni dosežki rezultat nekajletnih usmeritev in aktivnosti akcij NNNP.

V letu 1982 in 1983 smo na področju SLO in DS sprejeli nekatere nove dokumente, obstoječe pa dopolnili. V vseh so upoštevane nove spoznanja in izkušnje, ki naj bi v prihodnosti prispevale, da bi se glede na sedanje in bodoče potrebe in naloge na tem področju kar najbolj učinkovito pripravljali in usposabljali.

Na podlagi novih in dopoljenih dokumentov, pridobljenih izkušenj in aktivnosti je opredeljena tudi vsebinska usmeritev za akcijo NNNP v letih 1984–85. Temeljni namen aktivnosti NNNP pa je predvsem: v nadaljnjem in kontinuiranem uresničevanju koncepcije SLO in DS, v dvigovanju obrambne in samozagradne zavesti in kulture, v podružbljanju njihove vsebine in organiziranosti ter v množičnem usposabljanju prebivalstva za potrebe samozagrade in varnosti.

Zato bo aktivnost NNNP v letih 1984–85 v naši občini temeljila na uresničevanju koncepta dopoljene zasnove NZ, na krepitvi inštituta samoupravne delavske kontrole, na zaščiti pred jedrskim, biološkim in kemijskim orožjem ter na varstvu človekovega delovnega in življenjskega okolja.

Poleg tega pa bomo nadaljevali tudi z aktivnostmi iz preteklih obdobij za večjo prometno varnost, boljše zaščito pri delu, izboljšanje požarne varnosti ter z aktivnostmi pri načrtovanju praktičnih vaj v slehernem okolju.

Koordinacijski odbor za SLO in DS pri predsedstvu občinske konference SZDL je že pripravil usmeritve in opredelil konkretne aktivnosti za letošnje akcijo, ki jih je na predzadnji seji sprejelo tudi predsedstvo. Poglejmo le nekaj poudarkov.

Z akcijo NNNP 84 je v letu 1984–85 treba doseči na področju narodne zaščite, da se z njeno dopolnjenostjo vsebine seznanijo vsi delovni ljudje in občani, predvsem pa gre za nadaljnje organiziranje, širjenje in krepitve organizacije narodne zaščite v KS in OZD. Samoupravna delavska kontrola se ne uveljavlja tako, kot je zapisano

v zakonu in resolucijah Zveze komunizma. V nekaterih OZD je potisnjen na obrobje ali pa se ukvarja z manj pomembno problematiko.

Oživiljanje samoupravne delavske kontrole je zato treba razumeti predvsem kot sestavni del celovitih naporov za doseganje ciljev gospodarske stabilizacije.

Pri nadaljnjem uveljavljanju naj bi se predvsem angažirala zveza sindikatov, organi SDK in samoupravni organi.

Doseči je treba, da samoupravna delavska kontrola postane živa sestavina slehernega samoupravnega delovanja, istočasno pa mora prispevati, da bomo pravočasno in organizirano odpravljali vzroke, ki lahko privedejo do družbeno škodljivih dejanj.

Zaščito pred jedrskim, biološkim in kemijskim orožjem terja zapleten mednarodni položaj. Konkretne aktivnosti naj bi bile zato usmerjene k opremljanju, spoznavanju in praktični preizkušnji zakonitosti, usposabljanju prebivalstva za zaščito pred biološkim, kemijskim in jedrskim orožjem ter k postopnemu opremljanju in seznanjanju delovnih ljudi z osebniimi zaščitnimi sredstvi na podlagi ocene ogroženosti. Zato bo posebna pozornost veljala zlasti nabavi osebnih zaščitnih sredstev.

Pomemben element akcije NNNP 1984–85 je tudi napor za varstvo človekovega delovnega in življenjskega okolja. To je pomemben vidik družbene samozagrade v najširšem smislu besede. Vse večji problemi onesnaževanja voda in zraka, uporaba najrazličnejših škodljivih kemikalij na tem področju naravnost zahtevajo dodatne ukrepe za preventivno delovanje.

Zato moramo krepiti predvsem zavest o nujnosti zaščite človekovega delovnega in življenjskega okolja ter racionalno gospodariti z dobrinami.

Pri ostalih aktivnostih iz preteklih let pa gre za nadaljevanje procesa podružbljanja.

Obrambno usposabljanje mladine

Na obrambnem usposabljanju mladine, ki ne obiskuje srednjega usmerjenega izobraževanja, je bilo letos triindvajset fantov in sedem deklet. Tudi tokrat so osemnajst dni preživeli v centru za obrambno vzgojo na Dolgih delih pod vodstvom rezervnega starešine Toma Bratiča, kateremu sta pri usposabljanju mladih pomagala še dva deseterja iz kasarne Ivana Cankarja.

»Osnovni namen takšne vzgoje je seznaniti mlade z osnovnimi veščinami, pomembnimi za splošni ljudski odpor in družbeno samozagraditvo. Poleg tega pa se srečajo še s praktičnimi znanji, ki jih potem lahko koristno uporabijo tudi v osebnem življenju«, pravi Janja Meglič z oddelka za ljudsko obrambo.

»Zjutraj, ko smo vstali, smo se oblekli in pospravili postelje. Zajtrk je bil ob 7.15. Sledil je dvig zastave. Po dviganju pa so se pričele učne ure. Malica je sledila ob 10.30. Po malici smo nadaljevali s poukom. Kosilo je bilo ob 14. Po kosilu smo imeli prosti

vega prvi stik s puško. Vsakdo je bil še posebno vesel vsakega zadetka v tarči, ko so na strelišču v Borovnici prvič streljali z vojaško puško. Tudi Roman Bajramović je tokrat streljal prvič: »Streljali smo v tarče, ki so bile velike 1 meter in oddaljene 100 metrov. Za poskus sem dobil tri naboje, potem pa šest, od katerih nisem zadell nič. Bil sem zelo potrjen in zalosten. Moral sem se pripraviti za ponovno streljanje, pri katerem mi je pomagal deseter. Ta moj trud ni bil zaman, saj sem na ponovnem streljanju streljal kot izkušen strellec. Vsak zadetek mi je vliil novih moči in zaupanja v sebe in puško.

To streljanje mi bo ostalo v spominu do konca življenja, saj sem

Mlade so na Dolgih delih obiskali tudi predstavniki obeh vrhniških kasarn, skupščine občine in družbenopolitičnih organizacij.

čas. Med prostim časom smo igrali nogomet, in sicer do 16.30. Naslednje štiri ure smo izkoristili za kulturne in športne aktivnosti,« opisuje Janez Fortuna v glasilu »Drobc«, ki so ga izdali na usposabljanju, njihov delovni dan.

Za vse pa je bil povsem nekaj no-

prvič imel v rokah pravo puško in prave naboje. Na dosežen rezultat sem ponosen. »To sta le dva utrinka, čeprav je vtisov, ki si jih bodo zapomnili še dolgo, kar veliko. Zadovoljni so bili tudi z interesnimi dejavnostmi, saj so se seznanili z delom nekaterih društev, z življenjem v naravi itd. Nedvomno pa jim je ostal najgloblji vtis ravno z ogleda prave vojašnice.

Tudi pri kosilu so se že kar »vojaško« obnašali.

Sindikata — aktivni udeležene pri reševanju sedanjih problemov

V zadnjem mesecu je bilo delo občinskega sindikalnega sveta zelo aktivno in se je nanašalo predvsem na reševanje nastalih gospodarskih in socialnih problemov. Kot DPO smo z vso politično odgovornostjo vodili aktivnosti v OZD za pripravo programov ukrepov po odmrznitvi cen, finančni konsolidaciji in zmanjšanju obveznosti v gospodarstvu. Tako so ukrepali v vseh sredinah in mnenje posredovali IS. To je zasluga tudi poslovodnih struktur in DPO v samih OZD. Vendar je bil to šele začetek aktivnosti, kajti sedaj ima ravno sindikat nalogo, da vodi politično akcijo razprav, predvsem v smislu prepričevanja delavcev, da pride v zavest, da lahko vsak prispeva k varčevanju tudi na svojem delovnem mestu, z raznimi racionalizacijami, delovno disciplino, s kvaliteto in z varčevanjem materialov. Pri vsem tem pa ne smemo pozabiti delavca, njegov osebni dohodek ter ne nazadnje tudi njegov socialno-varstveni položaj v vseh teh zaostrenih gospodarskih težavah.

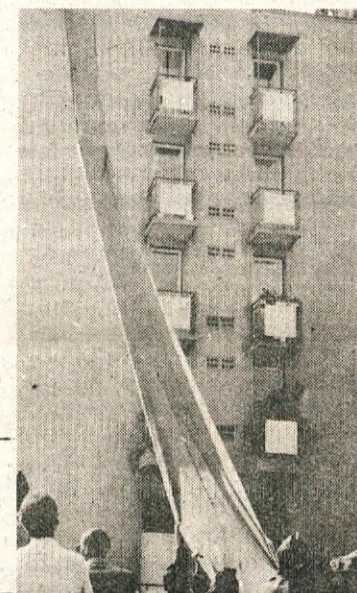
Pri vsem pa ne smemo pozabiti na inventivno dejavnost, ki lahko v OZD tudi bistveno pripomore k uresničevanju varčevalnih ukrepov. Zato je tudi Odbor za inventivno dejavnost pri predsedstvu OSS obravnaval in sprejel določena stališča glede te problematike. V vseh proizvodnih OZD bi morali ustanoviti komisije za inventivno dejavnost, ki bi skupaj z OOS belede in pospeševale to dejavnost, seveda ne kampanjsko, ampak za dolgoročno obdobje. Morali bi poživiti množično inventivno dejavnost, da lahko, vsak delavec pripomore k izboljšanju tehnoloških postopkov, kar prinese zmanjšanje stroškov na enoto proizvoda. Strokovne službe pa bi morale pregledati normative ureditve inovacijske dejavnosti (pravilnik, samoupravni splošni akti) v smislu tudi stimulativnejšega nagradnega inštrumenta dosegov. Obenem pa je potrebno razmejiti merila med delovno dolžnostjo in inovacijo, ker je prav to pogost problem pri uveljavljanju inovacij v OZD. Odbor za inventivno dejavnost pri predsedstvu OSS bo pomagal predvsem manjšim OZD, ki imajo največ strokovnih problemov, ter bedel nad delovno inventivno dejavnostjo v naši občini. V Povezavi z občinsko raziskovalno skupnostjo

pa bo vodil aktivnosti in sodeloval pri podelitvi nagrade inovator leta, seveda če bodo komisije v OZD sproti in aktivno evidentirale in spodbujale vse inventivne dosežke delavcev. Tako usmeritve RS ZSS kakor tudi sama problematika ob nenehnem padanju življenjskega standarda delavcev ter gospodarskih in samoupravnih problemov je predsedstvo OSS navedlo, da bi organizirali stalno pravno pomoč, ki bi bila brezplačna. Organiziranje pravne pomoči bi bilo namenjeno predvsem delavcem pri uveljavljanju njihovih, na podlagi dela pridobljenih, pravic, pa tudi nudenje pravne pomoči OO ZSS za krepitev njihovih funkcij, ki jih imajo na tem področju na podlagi zakona, statutarnih določb in samoupravnih splošnih aktov. Nudenje pravne pomoči bi pričeli v mesecu septembru, enkrat tedensko v pisarni občinskega sindikalnega sveta, pomoč pa bi nudil sodnik Janez Obreza.

Poleg vseh aktivnosti pa smo izvajali še druge, ki so bile neposredno povezane z razbremenitvijo gospodarstva. Pogovarjali smo se s šestimi izgubljeni in se opredelili za reševanje obstoječe situacije ter se tudi domenili, kako zagotoviti socialno varnost delavcev: predvsem z delom in boljšim izkoristkom delovnega časa. Ugotovili smo tudi, da so vsi izdelali programe za odpravo motenj. Najtežja situacija je v Igradu, kjer imajo tudi najnižje OD. Vsekakor morajo preiti iz svojih težav predvsem z zagotavljanjem dela preko DO. Skupaj z Medobčinskimi svetom ljubljanske regije smo bili v dveh OZD, in to v Iskrini in Mantovi, kjer je bila tema pogovorov: ukrepi in njihove aktivnosti pri varčevanju na vseh nivojih.

S skupnostjo za cene pa smo preverili izvajanje projekcije cen v večini OZD in ugotovili, da se tega držijo, ker se tudi zavajajo strogih sankcij proti kršilcem.

S. S.

Ob dnevu civilne zaščite je občinska enota skupaj z gasilci, enoto iz IUV in planinci imela vajo reševanja stanovalcev iz stolpnice.

med mladimi od dvajsetega do dvajsetega — med mladimi od dvajsetega do dvajsetega — med mladimi od dva

Utrinki iz OO ZSMS Ligojna

Mladi iz Ligojne nismo ravno pogosti gostje na straneh Našega časopisa. Toda to ne pomeni, da spimo zimsko spanje polni in pozimi. Tudi pri nas je živahno vse leto.

Zbiramo se v majhni šolici pod gasilskim domom v Ligojni. To je naš prostor in zato se v njem dobro počutimo. Uredili smo ga sami, sedaj pa ga kanimo še malce polepšati. »V slogi je moč«, pravijo, zato bomo tudi tu združili lastne moči. Pri tem pa nam je pomagal tudi LIKO Verd z lesom, s katerim bomo obili strop. Sicer pa imamo z našo mladinsko sobo še več načrtov, o katerih pa kaj več takrat, ko bodo že uresničeni.

Poleg veselice, ki smo jo organizirali zgodaj spomladi, je bilo letos naše prvo zahtevnejše delo proslava ob 27. aprilu oziroma 1. maju. Na njej se je zbralo kar precej krajanov. Naše gostje so bile članice ženskega pevskega zbora iz Sinje gorice, pod vodstvom tovaršice Kosove. K sodelovanju smo pritegnili tudi našo folklorno skupino in mlajše vrstnike, ki so nastopili z recitalom. Po proslavi smo vsem nastopajočim pripravili zakusko, ki se je razvila v ples. Plesali smo po taktu harmonikarja folklorne skupine. Ko so starejši razšli, pa smo mladinci svoj ples ob zvokih disko glasbe potegnili pozneje v noč. Vse krajanje Ligojne, ki tega lepega večera niso bili z nami, vabimo, da se nam gotovo pridružijo ob prvi podobni priložnosti. Že med počitnicami jih bo nekaj.

Problem mladih Ligojčanov je, da nimamo prostora, kjer bi se lahko aktivneje ukvarjali s športom. Toda kljub temu smo se na MSO v mesecu mladosti kar dobro odrezali. K tekmovanju smo prijavili sicer samo 3 ekipe, ki pa so bile uspešne. Fantje so v nogometu zasedli 3. dekleta pa v streljanju 2. mesto. Upamo, da bo naslednje leto še bolje.

Počitnice so že tu, zato bomo zdaj imeli še več priložnosti za skupno delo in skupno zabavo. V načrtu imamo nekaj plesov in proslav, pa tudi še kaj drugega se bo našlo. Pomagali bomo tudi krajevni skupnosti pri razširjanju in urejanju pokopališča. Skratka — obetov in dela je veliko, volje pa tudi!

DARINKA KODERMAN

Pionirska hranilnica že tretjič prva

7. junij, dan kot vsi drugi. Zrem skozi okno emonske slaščičarne in ob meni sedi Anja. Tovarišica je že pred nama odšla na sejo. Gledam ljudi, ki hitijo. Vsak gre svojo pot in nihče ne ve za nikogar, kam je namenjen. Nestrna sem. Še vedno ne vem, če smo prvi. »V tretje gre rado,« tiho ponavljam in se spet zazrem skozi okno.

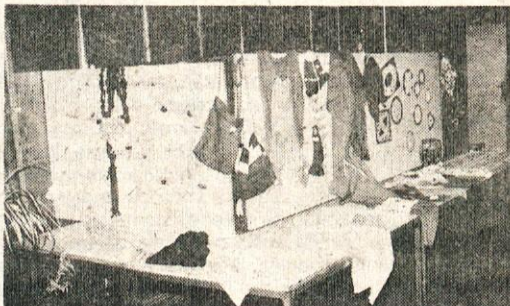
Kmalu se tudi medve z Anjo pomešava med množico. Bližava se večji stavbi, na kateri piše Ljubljanska banka. Ko vstopiva, naju že pri stopnicah čaka tovarišica. Odpravimo se v sejno sobo, kjer že od daleč zagledam priznanja, ki čakajo nagradjenca. »Kdo ve, katero bo naša?« pomislim.

Zašišim pozdravni govor predsednice pionirskih hranilnic. Najprej so razdelili priznanja za najboljše literarne prispevke, nato še za najmarljivejše pionirske hranilnice.

Vesela sem, saj je tudi Anja dobila prvo nagrado za spis na

temo »BREZ SETVE NI ŽETVE«.

Ko Anja prebere svojo nalogo, zaslšim ime naše hranilnice. Dvignem se in kakor bi me nesla krila, odhitim po priznanje. »V tretje gre rado,« še enkrat pomislim in že sprejemam priznanje. Ko se vrnem, se mi tovarišica toplo nasmeje in takrat pomislim, kaj bi bilo, če je ne bi imeli, če nas ne bi vedno opozarjala na napake in nas vedno znova bodrila. Ko si ogledamo še zanimiv programček, ki so nam ga pripravili najmlajši iz prulske šole, nas pogostijo s sokom in piškoti.

Ob koncu šolskega leta

Ob koncu šolskega leta je OŠ Ivan Cankar organizirala razstavo, zabavno igrice v večnamenskem prostoru, video program, ki so ga učenci sami pripravili. Na svoj račun so prišli tudi ljubitelji hišnih računalnikov in izkazali so se radioamaterji.

Tako so učenci zaključili šolsko leto, krajanji pa so se lahko seznanili z njihovimi aktivnostmi.

Tudi letos so brigadirji teden dni urejali pašnike na Pokojišču. Ogradili so okoli 15 hektarov travnikov, ter uredili nekaj novih čredink in obnovili zbiralnik vode.

Prebiram besede na priznanju. Tedaj pomislim, da smo mi potrebni tovarišici in ona je potrebna nam. In res je tako!

HELENA KODERMAN

Marljivi varčevalci v Zagrebu

Mineva tretje leto, kar na naši šoli obstaja pionirska hranilnica. Učence predmetne in razredne stopnje lahko vanjo prinašajo svoje prihranke in se tako naučijo ravnanja z denarjem in drobnih odrekanih, s katerimi se v življenju človek velikokrat srečuje.

Vsako vztrajno in dobro delo pa človeka nagradi. Tako smo bili z izletom v Zagreb, kjer smo si ogledali živalski vrt, nagradjeni tudi varčevalci OSNOVNE ŠOLE IVAN CANKAR Z VRHNIKE.

26. maja smo se že ob šestih zjutraj odpravili na pot. Bilo nas je 182. Do Zagreba smo se peljali s posebnim vlakom. Med vožnjo je bilo vzdušje zelo prijetno. Nekateri smo se v Zagrebu prvič peljali s tramvajem. Veliko doživljajo pa je bil seveda sam živalski vrt. Že samo ime MAKŠIMIR nam pove, da gre za veliko površino. V lepem zelenju so postavljene kletke z živalmi, ki smo jih do sedaj videli le v filmih in na slikah. Ljubljanski živalski vrt se ti zazdi čisto majhen v primerjavi z zagrebškim. Od vseh živali so mi bili najbolj všeč severni medvedi in pingvin. Tako prikupni so. To so za nas oddaljena bitja s prostanstvom večnega snega in ledu. Zdelo se mi je, da se kar dobro počutijo pri nas.

Po ogledu, za katerega bi porabili dan ali dva, smo kupovali spominek na stojnicah pri izhodu. Domov smo se vrnili proti večeru, polni nepozabnih vtisov in bogatejši za lepo doživetje, še posebej zaradi občutkov, da smo si izlet prislužili z delom, ki plemeniti vsakega človeka.

ANJA JUVANC, 5. E
OŠ IVAN CANKAR
VRHNIKA

Mi pa tako

Mladinci OŠ smo v tem letu naredili, kar je bilo v naših močeh. O svojem delu smo že poročali, pa osvežimo še nekaj stvari. Športnih tekmovanj v šahu in nogometu nismo izvedli. Nimamo namreč prevoza iz Borovnice ali nazaj in tako je vse padlo v vodo. Načrtovali smo predavanje o spolnosti, kot mladinsko uro, vendar niti en psiholog iz posvetovalnice Živa ni hotel prevzeti odgovornosti za osnovnošolce.

Obljubljeni so nam bili filmi o MDA, s katerimi bi seznanili učence in njihove starše o življenju v brigadah in tako povečali zanimanje za MDA. Vendar so se filmi izgubili na RK ZSMS in spet ni bilo nič. Med nami je zrasla ideja, da bi na vseh treh šolah organizirali samoupravni dan. En dan bi vsa dela na šoli prevzeli mladinci od snailke do ravnatelja. Seveda pa nam bi pri tem pomagali učitelji in ostali delavci šole. Žal smo se tega prepzno spomnili in izvedbo prepuščamo naslednji generaciji.

Vrhničani in Borovničani smo se uspešno udeležili MSO, mladinci iz Loga pa so se na tekmovanje samo prijavili, udeležili pa se ga niso. S pomočjo OK ZSMS smo na šolah izvedli mladinske ure. Bodoči mladinci so izvedli, kaj je naloga mladinske organizacije.

Vrhničani pa smo organizirali več očiščevalnih akcij, predvsem okoli šole. Začisto okolje smo skrbeli tudi tako, da smo zbirali star papir in staro železo.

Zanimivosti s področja interesnih dejavnosti smo posneli na video kasete in tako naše uspehe tudi ovekovečili. Letos smo se prvič spopadli z računalniki.

Staro in mlado se je na borovniški šoli zabavalo, ko je bil ples z Mladimi upi iz Trbovelj. Ta ples je bil res množično obiskan in je v celoti uspel. Kmalu zafer smo sklenili pogodbo s pevcem Aleksandrom Ježem. Svoje skladbe je učencem predstavil 20. 4. in je rekel, da bo še rad prišel v Borovnico.

V sklopu kulturnega meseca na OŠ Borovnica smo si ogledali filme o potovanjih tovariša Tita po svetu. Povabili pa smo tudi alpinista iz alpinističnega oddelka Matica Pavleta Kozjaka, ki nam je ob diapozitivih predaval o alpinizmu pri nas in v Himalaji. Šest mladincev OŠ Ivan Cankar je sodelovalo na enotedenski L MDA Pokojišče 84. Veliko več pa se jih je prijavilo v brigado Ivan Cankar, ki bo od 15. 7. do 5. 8. sodelovala na R MDA Bela Krajina 84. Ob prihodu zvezne štafete mladosti na Vrhniko pa smo se vsi učenci in učitelji angažirali in pripravili sprejem.

Borovniški mladinci smo začeli sodelovati s kasarno Ivan Cankar. Vojakom smo pomagali pri njihovi prireditvi. Sodelovali so naše recitatorke, plesna in folklorna skupina ter učenke glasbene šole. Vojaki ansambel pa je 25. 5. igral na našem šolskem plesu. Upam, da se sodelovanje s to kasarno ne bo pretrgalo.

No, in ko smo ocenili naše letošnje delovanje, smo ugotovili, da mladinci šole Ivan Cankar in Borovnica zaslužijo vso pohvalo, medtem ko so Ložani največkrat zavirali akcije, za kar je krivo tudi nesposobno predsedstvo.

Poslovili smo se od osnovne šole in s tem tudi od MO na njej. Vendar, vidimo se med mladinci v krajevni skupnosti. Vem, da ne vsi in tudi večina ne. Ampak tudi nekaj je veliko.

ŽIVA OCEPEK

VELIK JUBILEJ TANKISTOV

Prva tankovska brigada NOV Jugoslavije

14. julija 1984 bo na Vrhniki osrednja proslava v počastitev 40-letnice ustanovitve prve tankovske brigade NOV Jugoslavije, na kateri bo sodelovala poleg borcev 1. tankovske brigade — tudi enota JLA — nosilka tradicij 1. tankovske brigade NOVJ.

Članek je posvečen 40-letnici ustanovitve 1. tankovske brigade NOVJ.

Novi politični položaj, kakršen je nastal ob kapitulaciji Italije, in nagla rast naših oboroženih sil, sta ustvarila pogoje za ustanovitev večjih tankovskih enot z vsemi potrebnimi pomožnimi sredstvi. Zato je vrhovni komandant NOV in POJ ukazal pozimi 1943-44 vsem enotam, naj pošljejo na ozemlje Italije, ki so ga osvobodili zavezniki, tankovski kader na kratek tečaj, da bi se na njem seznanili z materialom, ki bi ga dobili od zaveznikov. Konec decembra 1943 je tovariš Koča Popović naročil tankistom Vojo Radiću, Marku Vuletiću in Vladi Sekuliću, naj iz motorizirane bataljone, ki je bil po kapitulaciji Italije formiran v Splitu, odberejo šoferje, mehanike, artileriste in mitraljeze. Tako se je zbralo 94 borcev in čakalo, da jih bodo prepeljali v zavezniške baze v Italijo in na bližnjem vzhodu, kjer se bodo urili na tankih zaradi ustanovitve naših oklepni enot NOV Jugoslavije.

Ko so se vsi borci zbrali v Jajcu, je 25. decembra 1943 odšla skupina na pot; morala se je prebijati skozi snežne zamete čez Bosansko Krajino in Liko, preko Mliništa, Drvarja in Gospića v Senj. Iz tega pristanišča v severnem Jadranu so jih naši mornarji v treh nočeh z leseno trabakulo prepeljali na otok Vis, kjer so jih ob izkrcanju bombardirala nemška letala in trabakulo poškodovale. Šest dni so potrebovali naši mornarji za popravilo trabakule, potem pa so bodeče tankiste prepeljali na drugo stran morja, v Bari, kjer jih je pričakala vojna misija NOVJ. Od tod so odšli v Altamuro, v naše taborišče jugozahodno od Barija. V tem kraju je bilo tudi nekaj četnikov, ki so skušali nadlegovati in žaliti naše borce; ti pa so bili odločni in so se jim krepko postavili po robu.

Nekako v istem obdobju se je pri glavnem štabu Hrvatske zbrala skupina 40 borcev, večinoma iz tankovskega bataljona glavnega štaba Hrvatske. Tudi ta skupina je morala skozi sneg na obalo pri Senju. Majhna ribiška ladja je 3. januarja 1944 vkrcala ranjence in to skupino tankistov. Do Dugega otoka jih je spremljala oborožena ladja naše mornarice »Kornat«, naprej pa so pluli sami, po burji in brez kompasa. Pomotoma so zapluli v majhen zaliv na otoku Žirje, ki je bil še v rokah Nemcev in njihova baza. Kljub temu se je ladja skrila, zadržala tri dni v tem zalivu, nato pa odplula proti Visu, kamor je prispela 10. januarja 1944. Po štirih dneh počitka je bila

skupina prepeljana v Italijo, kjer se je pridružila skupini, ki jo je vodil Vojo Radić (kasnejši narodni heroj Jugoslavije in generalmajor JLA).

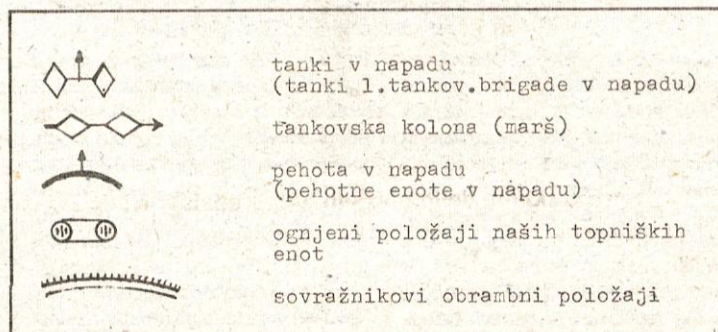
Iz Altamure sta se obe skupini preselili v Carovigno, ki leži ob cesti, dobrih 27 kilometrov od pristanišča Brindisi. Tam se jim je 8. marca 1944 pridružila še tretja skupina, ki je prišla iz partizanske avtošole pri komandi baze Bari. V omenjeni avtošoli so bili večinoma primorski Slovenci in istrski Hrvati, ki so pobegnili iz posebnih kazenskih enot, (bataljoni speciale), ali pa iz redne italijanske vojske, razen teh pa tudi zaporniki in interniranci, ki so bili odgnani v Italijo iz Slovenije, Dalmacije in Črne gore.

V Carovignu je bil ustanovljen 1. tankovski bataljon, ki se je sicer »uradno« imenoval motorizirani bataljon. Tankisti so nestrno čakali na začetek pouka, saj jim je bilo še doma rečeno, da bo tečaj trajal le mesec dni, nato se bodo s tanki vrnili v domovino. Vendar pa so priprave potekale dokaj počasi. Zato je štab bataljona sam organiziral šoferski tečaj in pri tem uporabljal nekaj kamionov, ki so jih dali na razpolago zavezniki.

Šolanje v Egiptu. Zavezniki so zahtevali, da bi tankisti odpotovali v Egipt, kjer so na razpolago sredstva za šolanje, medtem ko v Italiji vsega tega ni bilo. Po odločitvi VŠ NOV in POJ so se tankisti 15. marca 1944 odpeljali s kamioni v pristanišče Taranto, kjer so do 18. marca čakali na konvoj. Ta dan dopoldne so jih prepeljali na veliko prekoceansko trgovsko ladjo »Southampton«. Dopoldne, 25. marca 1944, je velikanski konvoj 67 ladij, ki so jih spremljali štiri rušilci in tri letala, priplul pred egiptovski pristanišče Port Said. Bataljon se je še isti večer vkrcal na vlak in odpeljal v Kairo, od koder je po kratkem odmoru nadaljeval pot na jug. Že v mraku so jih preložili na kamione, ki so jih odpeljali v Catadbo, kraj v puščavi kakih 45 kilometrov jugozahodno od Kaira, kjer je bilo vojaško taborišče in poligon 8. britanske armade, daleč od obdelovalne zemlje in človeških prebivališč (naj kot zanimivost povemo, da so pred našimi tankisti v taborišču bili begunci iz Dalmacije, ki so jih nato premestili v taborišče El Shatt). Bataljon je bil razporejen v šest čet. Vsaka zase naj bi posebej šolala specialiste, tako šoferje tankov, šoferje avtomobilov, radiotelegrafiste, artileriste, itd. Instruktorji so bili an-

gleški oficirji, tolmači pa aktivni podoficirji kanadske vojske, ki so bili hrvatskega in slovenskega rodu. Šola je trajala ves dan, dopoldne je bil teoretični pouk, popoldne pa praktični. Podnevi je bilo kakih 35 stopinj vročine, zvečer in ponoči pa je temperatura zdrnila na pet stopinj.

Bataljonu tankistov na poligonu v

Catadbi se je pridružilo šeststo pripadnikov bivšega kraljevega gardnega bataljona, ki je ob koncu 1943 in v začetku leta 1944 skoraj ves prišel v vrste NOV Jugoslavije. Pred tem so 10. julija 1943 uprizarili vojaški upor in ustanovili prvi odred NOVJ na Bližnjem vzhodu, ki je imel skupaj 1213 mož. Bili so večinoma primorski Slovenci in istrski Hrvati, bivši pripadniki italijanske vojske, ki so pobegnili k zaveznikom, pa tudi Štajerci, Gorenjci in Korošci, nasilno mobilizirani in poslani v Rommelov »Afrika Korps«, ki so jih bili oficirji bivše jugoslovanske vojske z dovoljenjem zaveznikov nabrali iz ujetniških taborišč v severni, vzhodni in južni Afriki, pa tudi v Keniji in celo v Indiji.

Šola se je bližala koncu. Teoretični in praktični izpiti so trajali tri dni, potem pa je bilo treba napraviti prostor partizanom, ki so medtem prišli na naslednji tečaj. Prvi tečaj se je zaključil 28. aprila 1944. Ta dan je iz Italije prispela v šolo druga skupina, med njimi je bilo tudi 37 Slovencev, (od tega 9 tovarišev iz Slovenskega primorja), ki jih je pripeljal tovariš Nace Golob, (nosilec partizanske spomenice 1941), prav iz Bele krajine. Prva skupina se je s kamioni odpeljala proti Sueškemu prekopu v Gineifo, ki leži dobrih 40 kilometrov severno od Sueza ob zahodnem delu prekopa, nasproti Velikemu slanemu jezeru. Tu so čakali, da druga skupina konča šolanje.

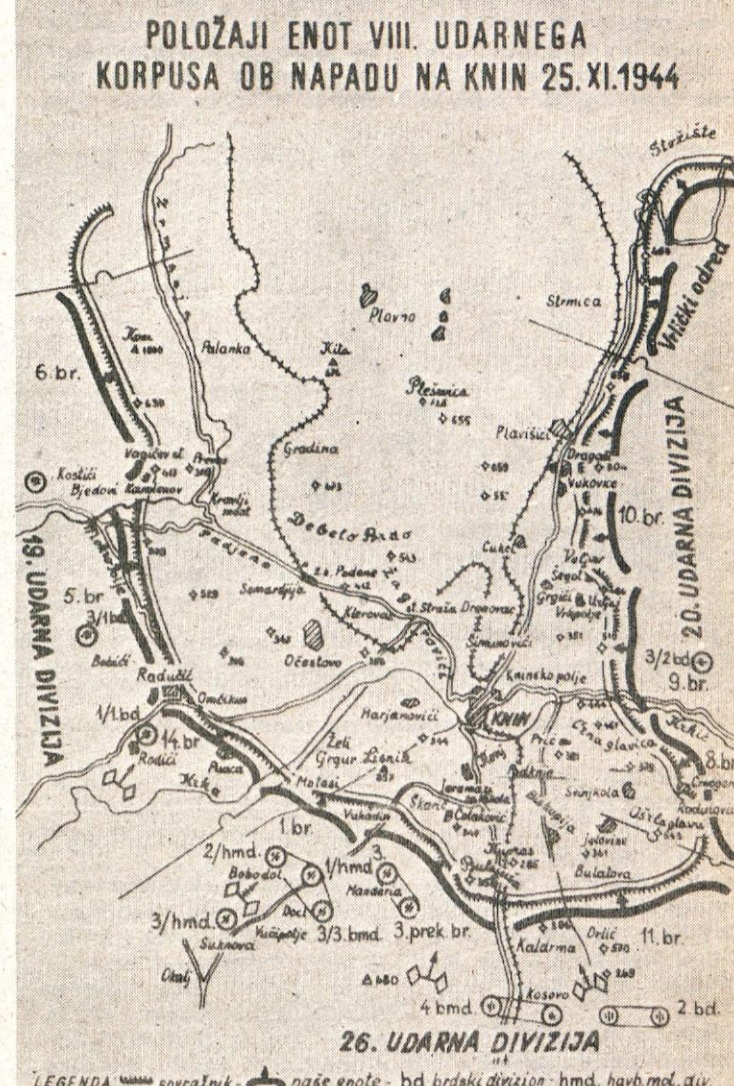
Navajamo nekaj podatkov o tankistih, ki so prišli iz Slovenije. Prvi tankovski odred, (komandant Franc Biček, politični komisar Lojze Dolžar in namestnik komandanta Nace Golob), glavnega štaba NOV in POS je bil ustanovljen septembra 1943 (po kapitulaciji Italije). Sodeloval je s partizanskimi brigadami v borbi za Turjak in v napadu na Litijo in Kosta-

njevico. V začetku 6. sovražnikove ofenzive, so bili tanki zaradi pomanjkanja goriva, maziva in streliva skriti v gozdovih, tankisti pa razporejeni v partizanske brigade, s katerimi so do takrat sodelovali v bojih. Konec decembra 1943 so se tudi iz slovenskih partizanskih brigad pričeli zbirati šoferji in mehaniki, ki naj bi odšli v Bosno, ker se bodo formirale tankovske enote. Nace Golob in Franc Biček sta takoj začela zbirati bodoče tankiste. Tako se jih je zbralo na gradu v Metliki okrog 150, od katerih se je nato 37 prostovoljno javilo za odhod. Za vodjo kolone je bil določen Nace Golob, za političnega komisarja pa Vekoslav Baydek. Kolona je odšla na pot 26. januarja 1944 iz Metlike v smeri Gradac—Črnomelj—Tanča gora, kjer so prenočili. Naslednji dan so krenili čez Sinji vrh in Stari trg ob Kolpi in se prepeljali prek nje kar v zasilnem čolnu. Nato jih je vodila pot čez Srpske Moravice do Skadra. Iz Skadra so odpotovali v Mrkopolje, kjer je bila takrat tudi 10. ljubljanska brigada. Po visokem snegu je kolona šla mimo požganih vasi Tug in Jasenjaka proti Drežnici, Otočcu in Korenici. Pri Mazinu so se jim pridružili trije ameriški piloti, ki so se v bližini spustili iz zadetih letal. Skupaj so šli do Drvarja ter se tam

rih je imel vsak po tri čete. Hkrati je deloval tudi tečaj, ki se je imenoval »tankovska šola«. V njem so delali pospešeno, da bi moštvo čim hitreje usposobili, da bi brigada bila opera-

Bosne. Njihova pot je trajala 35 dni, prešli pa so 1150 km. Skupina je bila v Castru mesec dni, nato pa je odšla v Gravino.

Po 15. juniju 1944 pa so začela

Po Kninski bitki decembra 1944

javili svoji misiji.

Po prihodu slovenskih tankistov v Drvar so se pridružili skupini, ki je tam čakala. Vseh je bilo čez sto. S težavo so se prebili do morja, nato na otok Vis in z Visa v Italijo in Egipt.

Nazaj v Italijo 17. maja 1944 se je v Gineifi pridružila druga skupina, ki je medtem končala šolanje. Od Gineife se je 19. maja poslovil ves bataljon, (obiskovalcev obeh tečajev je bilo skupaj 1200), in se odpeljal z vlakom proti Port Saidu. Tu je čakal na ustanovitev konvoja, s katerim naj bi se odpeljali v Italijo, v Taranto. V Tarantu so tankovski bataljon namestili v prehodnem vojaškem taborišču zunaj mesta. Tu je bataljon čakal, da se odpelje naprej v partizanski tabor Gravino, kjer naj bi dobil tanke in drugo opremo ter nadaljeval pot v domovino. 12. junija 1944 se je bataljon odpeljal s kamioni iz Taranta v partizansko taborišče Gravino. Namestili so se v štirih zgradbah in naslednjega dne začasno ustanovili štiri tankovske bataljone, od kate-

ktivno sposobna. Tu se jim je pridružila še ena skupina, ki je prišla iz domovine v Italijo v času, ko so bili tankisti že na šolanju v Egiptu. Ta skupina okrog sto tankistov je je prišla iz Črne gore, Slavonije in vzhodne

prihajati motorna vozila in druga oprema.

Ustanovitev brigade. Na podlagi sporazuma med VŠ NOV in POJ in štabom zavezniških sil v Italiji v juliju 1944 so zavezniki postopoma pošiljali v Gravino tanke, oklepne avtomobile, kamione, strelivo, gorivo in opremo za oblikovanje prve tankovske brigade NOVJ.

16. julija 1944 je VŠ NOV in POJ izdal ukaz o ustanovitvi Prve tankovske brigade NOVJ, (ker je bila to prva večja oklepna enota NOVJ, ustanovljena v času narodnoosvobodilne vojne, se še danes praznuje v oklepni enoti JLA kot dan tankistov).

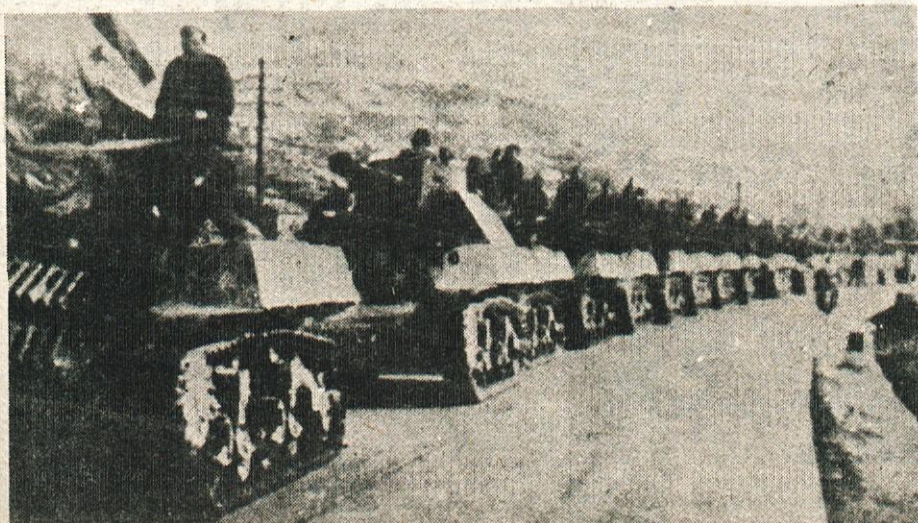
Ker je brigada ustanovljena postopno, odvisno je bilo namreč od materiala, ki so ga pošiljali zavezniki in od borcev, ki so prihajali iz tečajev ter iz raznih drugih enot, številčno stanje moštva in vozil ni bilo vedno enako. Konec julija in v začetku avgusta 1944 je bilo stanje brigade takole:

— štab brigade s pomožnim osebjem	mož 34
— ambulanta brigade	4
— delovni vod brigade	43
— mehanična četa brigade	85
— četa oklepnih vozil (pozneje je bil bataljon)	95
— tankovska šola s predavatelji	384
— 1. tankovski bataljon	272
— 2. tankovski bataljon	273
— 3. tankovski bataljon	256
— 4. tankovski bataljon	253
— inženirski bataljon	304
Skupaj	2.003
Oklepnih vozil in kamionov:	
— tankov »Stuart« (14,7 ton)	56
— oklepnih avtomobilov (AEC, 13 ton)	24
— kamionov (ford in chevrolet)	42
— raznih vozil (terenska, cisterne, izvidniška, itd.)	35

Prvi štab brigade so sestavljali: komandant Vojo Radić, politični komisar Marko Vuletić, namestnik komandanta Josip Kuštrin, pomočnik političnega komisarja Radomir Djurić, načelnik štaba Vlado Sekulić. Medtem so politični in vojaški uspehi NOB pospešili nadaljnji razvoj naših tankovskih enot. Del kadra iz 1. tankovske brigade, kakih šeststo borcev, podoficirjev in oficirjev, z Vojo Radićem na čelu, je bil z letališča Bari odposlan v Kolomo v Sovjetsko zvezo, in sicer kot jedro. 2. tankovske brigade NOVJ. To brigado so opremlili s sovjetskimi tanki T-34 in se je pozneje bojevala z enotami naše prve armade na sremski fronti. Udeležila se je bojev pri preboju sremske fronte pri Šidu in bojev pri Vukovarju, Vinkovcih, Pleternici in Zagrebu. S 1. tankovsko brigado se

(Nadaljevanje na 4. strani)

Prva tankovska brigada na poti iz Splita proti Šibeniku (pri Kaštelih)

(Nadaljevanje s 3. strani)

je srečala maja 1945 v predmestju Trsta.

Meseca septembra in oktobra 1944 je bila 1. tankovska brigada po skupinah prepeljana na otok Vis, kjer se je nastanila v naseljih Vis, Komiža, Podselje, Podstraža in Marjane Zemlje ter se vključila v obrambo

preusmeriti proti Omišu, čeprav je bilo izkrcavanje zaradi narasle reke Cetine oteženo. Vendar je bil ta prvi večji napad tankovske brigade kljub sovražnikovu ognju in kljub pomanjkanju izkušenj opravljen uspešno in brez žrtve, predvsem zaradi visoke morale in discipline borcev pri vkrčavanju, prevozu in izkrcavanju ter zaradi njihove vroče

ljubi brigadam (med njimi tudi 3. prekomorski udarni brigadi) pač zato, ker na kraškem zemljišču ni bila možna množična uporaba tankov, razen na dveh komunikacijah, ki so vodile v Knin. Tanki na več mestih so prisilili sovražnika, da aktivira svojo protitankovsko obrambo. Po artilerijski pripravi so vse enote prešle v napad. Tanki in blinde so v tesnem

urejevala na prostoru Šibenika in Drniša. Skupina je zatem krenila na 187 kilometrov dolgo pot v borbo za osvoboditev Mostarja. Na poti prve dni februarja 1945 so morali tankisti premagati velike težave, še zlasti sneg in poledico. Že 6. februarja so borci severne skupine 1. tankovske brigade prešli v napad ob cesti, ki pelje za Široki Brijeg (zdaj

so vsi obiskali tankovsko šolo, ki je delovala v Šibeniku do konca vojne. Novo ustanovljeni 4. armadi, katero jedro je bil dotedanji 8. udarni korpus, je vrhovni komandant ukazal naj osvobodi Liko, Hrvatsko primorje, Gorski Kotar, Istro in Slovensko primorje. V zvezi s tem je 1. tankovska brigada v fazi bitke za Liko pomagala pehotnim enotam pri uničenju

29. aprila 1945 je gibliva skupina, sestavljena iz tankov, motorizirane pehote, artilerije in inženirije začela koncentrično prodirati proti Divači in naprej čez Sežano — Občine in Lokev, Brezovico v Trst, (ena tankovska četa pa je šla iz Divače preko Kozine v Bazovico). V teh težkih bojih je sovražnik utrpel hude izgube, med drugim je bilo uničenih tudi sedem sovražnikovih tankov.

Prvega maja 1945 so naše enote osvobodile Trst. Nato so tankovske enote skupaj z drugimi enotami naše armade sodelovale pri uničenju nemškega 97. armadnega korpusa v širšem rajonu Ilirske Bistrice.

Da bi sovražniku presekali odhod na Koroško, je bil 3. maja 1945 v Bazovici ustanovljen motoriziran odred iz 11. dalmatinske udarne brigade, (v kateri je bil komplet 5. bataljon primorskih Slovencev in istrskih Hrvatov, ki so prišli v MOVJ iz Afrike), 3. motorizirana gorska artilerijska divizija, (ki je prav tako prišla iz Afrike), in okrepljena četa tankov. Za ta odred se je vojna končala 15. maja 1945.

Iz kratkega orisa bojne poti 1. tankovske brigade NOVJ je moč videti, kako dolga je bila bojna pot od Grvine do Koroške. Tankisti se ves čas trdo borijo.

Mnogi tankisti, primorski Slovenci in istrski Hrvati, so se na koncu svoje poti bojevali na rodni zemlji.

V bojih je padlo 168, ranjenih pa je bilo 195 borcev in starešin. Med boji je bilo uničenih 33 tankov in 5 oklepnih avtomobilov, poškodovanih pa je bilo 31 tankov ter dva oklepna avtomobila.

Skozi enote 1. tankovske brigade je šlo nad 3000 borcev, več kot 1500 iz Slovenskega primorja in Istre, torej iz krajev, ki so po Rapalski pogodbi prišli pod Italijo. Okrog 300 prekaljenih borcev pa je bilo poslanih iz domovine, od tega je bilo več kot 150 udeležencev NOB od leta 1941.

V vrstah 1. tankovske brigade so bili ljudje različnih narodnosti in več vrst poklicev. Kljub taki narodnostni raznolikosti je v brigadi vladalo zgledno sožitje in niso je zamenjale imenovali »brigada bratstva in enotnosti.« V njej so se bojevali tudi pripadniki vseh naših narodov in narodnosti. Kot prostovoljci so se vključili vanjo tudi nekateri tujci, (Italijani, Nemci, Čehi, Rusi). Poudariti pa je treba, da je bila, kot že rečeno, velika večina borcev primorskih Slovencev in istrskih Hrvatov, ki so se vključili v vrste NOVJ po kapitulaciji Italije.

V bojih, ki jih je izbojevala 1. tankovska brigada na zmagovitem pohodu 4. armade, so borci in starešine do podrobnosti izvrševali zastavljene naloge. Brigada je bila kot celota, trdno odločena, da prispeva kar največ k izgonu in uničenju sovražnika.

Predsednik republike Josip Broz Tito je za zasluge v bojih pri osvoboditvi domovine in v povojni graditvi JLA odlikoval 1. tankovsko brigado z redom partizanske zvezde z zlatim vencem, redom bratstva in enotnosti z zlatim vencem ter redom ljudske armade z lovorjavnim vencem. Tankovska enota JLA je poimenovana po 1. tankovski brigadi NOVJ Jugoslavije in ohranja njene borbene tradicije. Skupščini občine Vrhnika in Sežana pa sta podelili domobil 1. tankovski brigadi.

ALBERT KLUN
POLKOVNIK JLA vp

Prva tankovska brigada na pohodu skozi Hercegovino februarja 1945

otoka. V začetku oktobra 1944 je VŠ NOVJ postavil nov štab brigade v naslednji sestavi: komandant podpolkovnik Periša Grujić, politični komisar podpolkovnik dr. France Hošvar, namestnik komandanta major Josip Kuštrin, pomočnik političnega komisarja major Marko Vuletić, namestnik štaba major Vlado Sekulić.

Izkrcanje na dalmatinsko obalo. Za pomoč enotam 8. udarnega in 2. korpusa NOVJ v bojih za osvoboditev Dalmacije in Hercegovine je VŠ ukazal 1. tankovski brigadi, naj z najmanjšim delom deluje v sestavi 2. korpusa na področju Hercegovine, z drugim delom pa v sestavi 8. udarnega korpusa vzdolž dalmatinske obale. Tanki, dodeljeni 2. korpusu, so se izkrcali pri Dubrovniku že v prvi polovici oktobra 1944. Ta, južna skupina 1. tankovske brigade, je v mostarski operaciji utirala pot 29. hercegovski diviziji, in sicer prek Nevesinja, skozi sovražnikove obrambne položaje pri Blagaju in žuni ter se v osvobojenem Mostarju družila s severno skupino 1. tankovske brigade.

Od Mostarja pa do konca vojne se celotna brigada borila v sestavi 8. udarnega korpusa, pozneje pa v sestavi 4. armade, ki je bila ustanovljena 1. marca 1945. Do 22. oktobra 1944 je bila severna skupina 1. tankovske brigade prepeljana na Visu na potrebna plovna sredstva.

22. in 23. oktobra 1944 je severna skupina 1. tankovske brigade napravila pohod prek otoka Brača iz Bole na južni Obali v Splitsko pri Postirji na severni obali.

Ker zavezniki niso dali na razpolago desantnih ladij iz svojega ladjevja na Visu, češ da je izkrcavanje na obalo še negotovo in da bi bilo treba počakati na ugodnejšo priliko, so naši začeli prevažati tanke s štirimi našimi desantnimi splavi. Ker je sovražnik z artilerijskim ognjem nenehno oteževal naše vkrčavanje in izkrcavanje, so se odločili, glavino brigade prepeljati ponoči. Glavnina se je izkrcala v Omišu, čeprav bi se morala brigada izkrcati pri Dugem Ratu in Krilu. Ker pa je sovražnik neoprestano osvetljeval in obstreljeval Brački kanal, je bilo treba prevoz

želje, da bi na obali čimprej sodelovali z drugimi enotami naše armade v bojih za popolno osvoboditev naše dežele.

Severna skupina 1. tankovske brigade je dobila nalogo, naj sodeluje v napadu na Split z vzhoda, v splošni smeri čez Žrnovico, pred tem pa so morali inženirji in druge minerske skupine usposobiti vaške poti za prehod tankov in pa očistiti prehode v minskih poljih. Enote 1. tankovske brigade so nato sodelovale v borbah za osvoboditev Kaštelanske obale in s tesnim sodelovanjem s pehotnimi, artilerijskimi in drugimi enotami 26. dalmatinske udarne divizije so odločno prispevali k osvoboditvi Kaštela in Trogirja. Nato so bili tankisti usmerjeni v borbo za osvoboditev

sodelovanju s pehoto jurišali na sovražnikove položaje in so odločno prispevali, da je bila razbita sovražnikova obramba. Nastop tankov in njihov silni ogenj sta povzročila pri sovražniku paniko in popoln razkroj. Njihove enote so bile na več mestih presežane, ceste pa zagrožene z raznimi vozili in vojno tehniko. V takem položaju so Nemci besno jurišali na naše tanke, skakali nanje, metali ročne bombe in z bencinskimi steklenicami skušali zažgati naše tanke.

Po odločnem jurišu naših enot so se Nemci začeli množično vdajati. Vsa vojna tehnika ter veliko število vojnih ujetnikov je prišlo v naše roke. Razen izgube velikega števila topov,

Prva tankovska brigada pred Gospićem aprila 1945 (priprave tankov pred napadom)

Šibenika in na komunikacijo, ki pelje iz Šibenika proti Drnišu. Tu je pri Konjevratih 3. novembra 1944 bila razbita nemška kolona. Na cesti od Šibenika do Konjevratov je obležal velikanski plen. Zaradi hudih izgub je sovražnik med 4. in 5. novembrom zapustil tudi Drniš. Sledile so hude borbe enot 8. udarnega korpusa za osvoboditev Knina. V Kninski bitki je severna skupina 1. tankovske brigade sodelovala s 26 tanki, 11 blindami, inženirskimi in artilerijskimi enotami. V prvi fazi bitke za zavzetje položajev sovražnikove zunanje obrambe so bili tanki in blinde dode-

minometov, mitraljezov in pušk je sovražnik imel 6555 mrtvih in 4358 ujetnikov, tudi naše enote so imele sorazmerno velike izgube, samo iz 1. tankovske brigade je bilo izločenih 8 tankov in 3 blinde. V kninski bitki so bile smotno uporabljene vse dotedanje izkušnje, zlasti glede uporabe manjših skupin tankov na kraškem terenu brez poti. Tudi pehota se je naučila sodelovati s tanki. Vse dragocene izkušnje, čeprav plačane s krvjo, so mnogo prispevale k uspehu v naslednjih bojih.

Po končani kninski bitki se je severna skupina 1. tankovske brigade

ter ogromno vojaškega materiala. Naše izgube so bile prav tako občutne, tako je iz 1. tankovske brigade bilo izločenih šest tankov.

Po osvoboditvi Mostarja se je 1. tankovska brigada premestila v okolico Šibenika. Bila je uvrščena v 4. armado, ki je bila ustanovljena v tistem obdobju. Sledila je reorganizacija tankovske brigade in ustanovitev nekaterih novih enot ter dopolnitev enot z novimi tanki, ki so jih poslali zavezniki. Prav tako so brigado dopolnili z novimi borci, ki so prišli iz Italije in iz 5. prekomorske brigade »Ivana Turšiča Iztoka«. Pred tem pa

vanju sovražnika v Lapcu, Udbini in Korenici. Tankovske enote so bile uporabljene na široki fronti kot taktične udarne skupine, katerih jedro so sestavljali tankovski bataljoni.

20. marca 1945 se je začela naša ofenziva, v kateri so naše enote ob pomoči Težke artilerijske motorizirane brigade in 1. tankovske brigade ter drugih enot hitro napredovale in razbile sovražnikov odpor. Po hudih bojih je bil osvobojen tudi Bihać, nato je bil glavni udar usmerjen proti Gospiću.

Prva tankovska brigada je z vsemi štirimi tankovskimi bataljoni, inženirskim bataljonom in PT divizijo (1965 ljudi, 75 tankov »Stuart«, 23 blind, 14 PT topov in 5 PA topov) podprla na široki fronti napad naših pehotnih in drugih enot. Napad se je začel 4. aprila 1945. Četudi je v noči pred napadom močno deževalo in snežilo ter je bilo zemljišče razmehčano, opazovanje pa oteženo, je vendar naša pehota s tanki in artilerijo isto popoldne osvobodila Gospić. Naj omenimo podatek, da je v borbi za osvoboditev Gospića sodelovala 3. in 5. prekomorska brigada, Težka artilerijska motorizirana brigada 4. armade (s šestimi divizijami in 2115 možmi), 1. tankovska brigada, številne artilerijske divizije in bataljoni, ki so bili sestavljeni iz borcev prekomorcev, skupaj nad desetisoč borcev prekomorcev.

Sledile so borbe za čiščenje Gorskega Kotarja in Hrvatskega primorja, vse do stare jugoslovansko-italijanske meje, in pohod za Trst. Dvajsetega aprila 1945 je generalni štab JA ukazal hitrejše prodiranje proti Trstu. Tako je 20. dalmatinska udarna divizija z okrepljeno 11. udarno brigado 26. dalmatinske udarne divizije, 2. in 4. tankovskim bataljonom 1. tankovske brigade in 3. motorizirano artilerijsko divizijo, začela napadati sovražnikovo obrambno črto od Koritnice do Milonje. Sledil je skupen napad pehote in tankov na Knežak. Po osvoboditvi Knežaka je 4. tankovski bataljon skupaj s pehoto gnil sovražnika proti Pivki in Postojni, medtem ko je 2. tankovski bataljon podil sovražnika proti Podgradu.

Prva tankovska brigada v Trstu (ulica Corso) maja 1945. Levo kolona »stuartov«, desno izvidniški avto scoutcart.

Bistra '84 — podelitev Petkovškovih priznanj

Letošnja Bistra '84 se je, kot že šest let doslej, začela v predzadnjem tednu meseca junija.

Otvoritveni večer je izvenel v znamenju zborovske glasbe in svečane podelitve Petkovškovih plaket letošnjim dobitnikom, ki so vsi iz vrst Zveze kulturnih organizacij. Predsednik skupščine Kulturne skupnosti, tovariš Mrak, je v svojem pozdravnem govoru poudaril vlogo Zveze pri povezovanju in oblikovanju kulturnih dogodkov v občini in naglasil vrednote in pomen kultur-

nega snovanja v občinskem in slovenskem prostoru. Odmevni kulturni dogodki, je dejal predsednik, ki jih je bilo v sezoni 1983-84 precej, pa kažejo na pestro in razgibano ljubiteljsko kulturno dejavnost.

Program kulturnih prireditev je bil skrbno izbran, predstavitev posameznih izvajalcev pa so bile pri poslušalcih toplo sprejete. Poleg solidnega nastopa domačih dveh zborov, Pihalnega orkestra in akustične skupine z gostom je obiskovalcem ostala v lepem spominu predstavitev slo-

venskih ljudskih pesmi in glasbil ter srečanje s Tonetom Partljičem in Daretom Ulago.

Vzporedno s kulturnimi večeri je potekala 6. likovna kolonija, ki je imela letos štiri udeležence — slikarje. Čeprav je fond tako pridobljenih likovnih del še razmerna majhen, je pravo zadovoljstvo imeti dela, ki so nastajala v okolici starodavne Bistre — našega kulturno-arhitektonskega spomenika, ki je svojo kulturno, politično, gospodarsko in družbeno vlogo trikrat menjala: bila je kartuzija (1260—1782),

graščina (1826—1945) in muzej od 1953. leta dalje.

Nenazadnje moramo poudariti velik delež pokrovitelja, DO Liko-Vrhnika, ki je prispeval finančna sredstva in odgovorno opravil tehnične zadolžitve, ki sicer Zvezi predstavljajo velik problem in dajo nemalo opraviti. Pokrovitelju, DO Liko-Vrhnika, in vsem, ki so pomagali pri snovanju in izvedbi programa, se v imenu ZKO Vrhnika najlepše zahvaljujemo.

M. R.

Letošnje Petkovškove nagrajenke: Mirjam Suhadolnik, Marija Levstik, Kristina Rot in Darja Japelj

Petkovškovi nagrajenci

Moški pevski zbor Industrije Vrhnika, ki slavi letos desetletnico uspešnega delovanja na področju zborovskega petja. Že od vsega začetka je zborovodja in izmetniški vodja tovariš Tone Jurjevič.

Zbor je med prvimi, ki so pred desetimi leti začeli preporod zborovskega delovanja v vrhniški občini. Vsako leto pripravijo letni koncert, let zaporedje se udeležujejo nemanja na Radiu Ljubljana za oddajo Naši zbori pred mikrofonom. S svojim ljubiteljskim delovanjem na kulturnem področju je veliko pripomogel k razvoju zborovskega petja v naši občini.

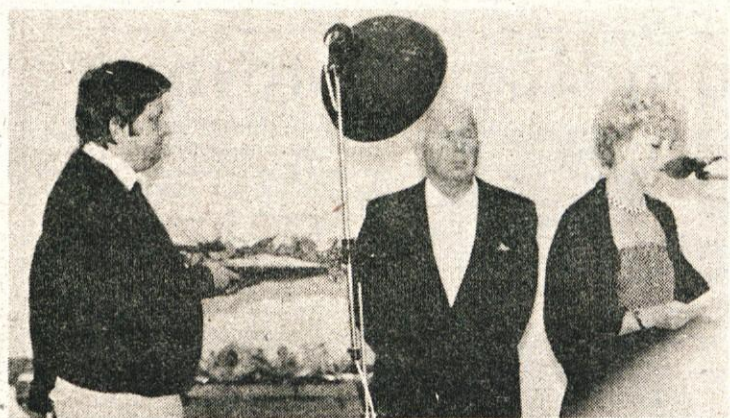
Novinšek v galeriji KAŠČA

Kakor mnogi avtorji, ki daljše obdobje nadaljujejo raziskovanja v svoji smeri, se nam slikar Lovro Novinšek tudi tokrat predstavlja s svojo temo — krajino. Ta razstava je plod iskanja in dela predvsem zadnjega leta. Prav gotovo pa je strnjen razmišljanje več let. Tako je nastalo že več ciklusov, v katerih se avtor posveča vedno novim problemom in uvaja nove likovne elemente. Sprva so bile njegove krajine blizu realistični zasnovi, nato preoblikovane do obrisne risbe, z opuščanjem skoraj vseh navedenosti. Že v naslednjem ciklusu se je posvetil predvsem iskanju postavitev horizonta in obravnavi kompozicije, kjer prevladujejo velike barvne ploskve zemlje in neba.

Tokrat pa se je iz barvnega sveta umaknil in se posvetil temeljnemu izraznemu sredstvu — črti, liniji. Črta kot likovni izraz je sama po sebi stroga in zahteva, da se slikar omeji na bistveno. V primeru manjših razstavljenih risb pa odpira možnost, da se določene kadre lahko izriše tudi do potankosti.

Z uvajanjem lepljenke so vidna iskanja novih kompozicijskih možnosti. Nekonvencionalen izbor materiala — papirja — in različne debeline svinčnika so zanimivost, ki je verjetno pogojena tudi s časom, ki ni najbolj naklonjen razpisavanju z materiali in sili tudi sicer umetnike k iznajdljivosti.

VIDA BOŽNIK

Za moški pevski zbor IUV je priznanje prejel predsednik zbora Stane Kuček

Kristina Rot — se več kot 30 let ukvarja z mladino, predvsem na področju dramskih skupin. Kot dekle je sama igrala v gasilski skupini Breg — Pako. Leta 1952 je prevzela vodstvo dramske skupine na Bregu. V tem letu gre skozi njene vestne roke že četrta generacija mladih, ki jim s svojimi bogatimi izkušnjami pomaga in svetuje pri razvijanju naše kulture. Vsako leto organizira kulturne prireditve ob vseh pomembnejših praznikih v krajevni skupnosti Borovnica.

Marija Levstik — že trindvajset let poučuje na osnovni šoli Borovnica. Vsa leta se uspešno vključuje v kulturno življenje v šoli in tudi v kraju. Leta 1979 je osnovala dramsko-lutkovno krožek, ki je v petih letih imel že 48 nastopov. Mentorica sama skrbi za sceno, glasbeno spremljavo, oblačila in izdelavo lutk. Pri slednjem sodelujejo otroci, včasih tudi starši. Na 13. sre-

čanju lutkarjev v Mariboru 1983 je skupina dobila dovoljenje, da smejo s predstavo »Trdoglavček« gostovati kjerkoli v Sloveniji. Velika vrednost njenega dela je tudi v tem, da zna navdušiti učence, da se s kulturno dejavnostjo ukvarjajo še v kasnejših letih.

Mirjam Suhadolnik — je od leta 1975 aktivna na kulturnem področju. Njeno delovanje se je začelo v lutkovni skupini s predstavo »Mucolin«. Potem se je vključila v delo amaterskega gledališča ARGOS. Z njo je preživela tri sezone. Leta 1980, se je, kot mentorica lutkovne skupine Zveze kulturnih organizacij Vrhnika, vrnila k svojim lutkam, ki jim je ostala zvesta vse do danes.

Cenimo njeno pripravljenost za sodelovanje na različnih proslavah, prireditvah, spominskih dnevih in slovesnostih, kjer sodeluje kot aktivna ustvarjalca od leta 1976.

MINKA RACMAN

Kulturni dnevi na OŠ Log-Dragermer

Ko smo pred tremi leti poskusno organizirali kulturni teden šole, je prišlo do želje, potrebe in odločitve, da bomo odslej vsako šolsko leto v mesecu maju, mesecu mladosti, priredili srečanje mladih gledališčnikov, glasbenikov, njihovih mentorjev in samostojnih ustvarjalcev na različnih kulturnih področjih. Tako se je v času od 21. do 25. maja vsak dan nekaj dogajalo, od tega smo si ogledali tu lutkovne predstave, štiri folklorne, dve glasbeni in gledališki predstavi ter razstavo slikarja Božidarja Grabnarja. Vse te dni je bilo na šoli živahno, večinamenski prostor je bil zares večnamenski. Po dvakrat dnevno so ga učenci iz jedilnice preuredili v gledališki prostor.

Iz OŠ Ivana Cankarja na Vrhniku so nas najprej obiskali pionirji, člani gledališkega krožka, ki ga vodi tov. Lidija Rajer. Našim najmlajšim šolarem so zaigrali »Kdo je napravil Vidku srajčico«. Videk jih je naučil še pesmico, prvošolci so ga narisali in njegovo srajčico tudi.

Iz Kranja se je pripeljal znani lutkarski ustvarjalec Cveto Sever. Njegov »Vrtljak« je bil čudna naprava. V njem so se srečevali otroci in odrasli. Drug drugega so lovili, pa se nikoli

niso ujeli, se približali pa spet oddaljili. Njegove lutke so prebivale v velikem pletenem kovčku, ki je naše učence tako zamikal, da so po končani predstavi kar skočili na oder. Hoteli so videti lutke od blizu, jih pestovati in božati. Drugo lutkovno predstavo je izvedla prizadevna lutkarska skupina z Vrhnika, ki jo vodi Mirjam Suhadolnik. Zaigrali so »Malo čarovnika, ki ni mogla biti zlobna«. Skupina je že tretje leto pri nas na obisku in njihovo igrice so mladi in odrasli gledalci pospremili z navdušenim aplavzom.

Za humor so poskrbeli lutkarji iz OŠ Borovnica z »Butalci«. Njihova mentorica tov. Levstikova je tem četrtšolcem tudi razredničarka, kar je morda pomagalo, da so bili igralci zelo sproščeni pred sorazmerno velikim številom gledalcev.

Naši gostje so bili tudi srednješolci iz Postojne. Zaigrali so »Malega princa«. To gledališko delo nosi v sebi bogato izročilo, ki smo ga morda malce zanemarili oziroma nismo dovolj pripravili malih gledalcev za ogled predstave. Nekaj se da storiti tudi s pogovorom po ogledu dela, a v stiski časa pogostoma to opustimo. Menim pa, da je vsekakor vredna pogovora osrednja misel predstave: »Dobro vidimo samo s srcem. Bistvo je očem nevidno.« Ti mladi igralci se predstavljajo občinstvu že vrsto let, na proslavah in v celovečernih delih. Začeli pa so prav v šolskem gledališkem krožku.

Dve prireditvi — koncert pevskih zborov OŠ Ivan Cankar in OŠ Log-Dragermer ter folklorni večer (folklorne skupine: OŠ Borovnice, OŠ Log-Dragermer, Ligojna in Drenov grič) smo izrecno namenili krajanom, pa ni bilo posebnega odziva, čeprav je bila izvedena širša akcija za množičen obisk. Vsak šolar je prinesel domov v pogled program prireditev kulturnega

tedna. Nezainteresiranost okolja za tovrstne prireditve ni spodbudna ne za organizatorja in ne za izvajalce.

Praznični teden so zaključili prav folkloristi. Tovariš Andrej Verbič je iz Borovnice pripeljal preko 50 mladih plesalcev. Odrasla skupina iz Ligojne pod vodstvom Tonke Permoser-Žrab je bila sicer številčno okrnjena, a je močno razgibala prisojne, pristno in domače. Ko je na šolskem hodniku utihnila njihova harmonika, so nam v slovo še rekli, da bodo radi prišli še v vas, le povabiti jih je treba.

Teden ne tako vsakdanji, se je iztekel. Obogatil nam je šolsko življenje, stikali smo nove prijateljske vezi in si v pogovoru z mentorji zagotovili sodelovanje še vnaprej.

Spored vrhniškega kina v juliju in avgustu 1984

5.—8. 7.
četrtek ob 20.30

ČASTNIK in gentleman
Režija: Taylor Hackford
V gl. vl.: Richard Gere, Debra Winger

sobota ob 20.30

CHARLIE IN WENDY ali kako zgubiti nedolžnost — amer. barvni CS
Režija: Charlie Loventhal
V gl. vl.: Tim Choate, Christa Erickson
Charlie gre študirat v internat, kjer na enega fanta pride osem deklet. Toda, Charlie noče seksa brez ljubezni...

12.—15. 7.
četrtek ob 20.30
sobota ob 18.00
nedelja ob 20.30

NATALIE — grški barvni erotični
Režija: Ilija Milonako
V gl. vl.: Marcella Petri, Roger Beach, Grazia de Giorgi

sobota ob 20.30
nedelja ob 18.00

KAKO SEM BIL SISTEMATIČNO UNIČEN OD IDIOTA — jugoslovanski barvni
Režija: Slobodan Šijan
V gl. vl.: Danilo Stojković, Velisaveta Sabljic, Rade Marković, Stevo Žigon, Desa Muck
Babi Pupaška je izjemnež — beograjski potepuh, je idealist, zvest ideji napredka in npeka boljšega sveta. Njegova usoda se tragično zaplete v burne dogodke 1968. Leta, ki so zanj »edina revolucija«. Po filmih Kdo tam poje in Maratonci tečejo častni krog je njegov tretji film Kako sem bil sistematično uničen navidez manj atraktiven, (zelo malo ga vrtijo po kinematografih), toda zaradi odličnih dialogov in glavnega lika v interpretaciji Danila Stojkovića vreden vse naše pozornosti.

sobota ob 20.30
nedelja ob 18.00

POSLEDNJA POSEIDONOVA PUSTOLOVŠČINA — amer. barvni
Režija: Irwin Allen
V gl. vl.: Michael Caine, Sally Field, Telly Savallas, Peter Boyle, Karl Malden
Nadaljevanje tudi po TV predvajane filma POSEIDONOVE PUSTOLOVŠČINE nam predstavlja skupino »reševalcev«, ki jih bolj zanimajo skrite dragocenosti ter neko novo orožje, ki bi ne smelo priti v nepravne roke.

26.—29. 7.
četrtek ob 20.30
sobota ob 18.00
nedelja ob 20.30

GNEČA NA KARIIBI — fr. barvni
Režija: Jacques Scandellari
V gl. vl.: Patrice Valota Odile Machel, Florance Cayrol
Kriminalka o tihotapcih mamil in o skrivnih kanalih, po katerih tihotapci dragocene surovine. Veliko akcije v Parizu in okolici ter na Karibskih otokih.

sobota ob 20.30
nedelja ob 18.00

SEDEM GLADIATORJEV — it.-špansko-fr. barvni CS
Režija: Nick Nostro
V gl. vl.: Dan Vadis, Helga Line, John Heston
Pustolovski psevdogotovinski spektakel o najbolj znanem gladiatorju Spartaku in njegovih sedmih prijateljih.

2.—5. 8.
četrtek ob 20.30
sobota ob 18.00
nedelja ob 20.00

SMEŠNA STRAN ZGODOVINE — ameriški barvni CS
Režija: Mel Brooks
V gl. vl.: Mel Brooks, Dom de Louise Madeleine Kahu
Mel Brooks si je v svojih filmih doslej privoščil vrsto duhovitosti na račun grozljivk, (Frankenstein junior), nemih filmov, (Tišina, smejemo se) westernov, (Visoka napetost), itd. Tokrat bomo gledali njegovo zgodovino od pračloveka. Za primer: pračlovek je odkril glasbo tako, da je sočloveku spustil kamen na nogo, ta pa je od bolečine zatulil. Prav tako Brooks trdi, da je Bog dal Mojzesu 15 zapovedi, pa je ta eno ploščo razbil. In tako nadaljuje preko starega veka, rimskih časov vse do francoske revolucije.

sobota ob 20.30
nedelja ob 18.00

VONJ TELES — slovenski barvni
Režija: Zvonimir Pavlovič
V gl. vl.: Dušan Jančičević, Rade Šerbedžija, Metka Franko
Lansko... to je Puļju nagradni film nam predstavlja zavoženo življenje strojevodje, ki opravlja svoje delo na realci Ljubljana—Beograd. Niha med delom v Ljubljani, kjer mu nezvesta žena ne nudi več družinske topline, ter privlačnim dekletom v beograjskem predmestju.

9.—12. 8.
četrtek ob 20.30
sobota ob 18.00
nedelja ob 20.30

OROŽJE PROTI UGRABITELJEM — karate film
Režija: Paul Kyriazi
V gl. vl.: Eric Lee, Bob Ramos
Akcijski film o mladim inštruktorju borbenih veščin, ki reši ugrabljeno hčer bogatih kitajskih staršev.

sobota ob 20.30
nedelja ob 18.00

UBOJ PROSTITUTKE — ameriški barvni
Režija: Gary A. Sherman
V gl. vl.: Season Hubley, Gary Swanson, Vings Hauser
V Los Angelesu policija poskuša onemogočiti prostitucijo, leglo cele vrste drugih zločinov...

16.—19. 8.
četrtek ob 20.30
sobota ob 18.00
nedelja ob 20.30

PRI PUJSU — ameriški barvni komedija
Režija: Bob Clark
V gl. vl.: Dan Monahan, Mark Herrier, Roger Wilson
Film o mladih, ki svoj prosti čas zabijejo v prepovedanem lokalni in si domislijo vsakovrstnih potegavščin.

sobota ob 20.30
nedelja ob 18.00

TELEFON — amer. barvni CS
Režija: Don Siegel
V gl. vl.: Charles Bronson, Lee Remick
Zapleteni odnos med velesilama se odražajo tudi v aktivnosti njihovih tajnih obveščevalnih služb.

23.—26. 8.
četrtek ob 20.30
sobota ob 20.30
nedelja ob 20.30
sobota ob 18.00
nedelja 18.00

MORAM VPRAŠATI MAMO — švedski erotični
Režija: Floch Johnson
V gl. vl.: Kristina Lindberg, Monika Ekman
BARBAROV MEČ — italijanski barvni
Režija: Michael E. Lemick
V gl. vl.: Peter McCoy, Margareta Range
Zgodba se odvija v mitoloških okvirih čarovnikov in mogočnih vojskavov.

30. 8.—2. 9.
četrtek ob 20.30
sobota ob 18.00

KAMION SMRTI — amer. novozelandski barvni
Režija: Harley Cockliss
V gl. vl.: Michael Beck, Annie McEnroe, James Wainwright
Film močno spominja na CESTNEGA BOJEVNIKA. Svet je po vojni karikizmi opustošen, skoraj brez zaloga goriva. Po praznih prostorih dvir oklopnih nenavaden videza, v katerem tolpa zločincev terorizira preživelo...

sobota ob 20.30
nedelja 17.00

PUSTINŠKI LEV — vojni, zgodovinski barvni CS
Režija: Moustapha Akkad
V gl. vl.: Anthony Quinn, Oliver Reed, Rod Steiger, John Gielgud, Irene Papas, Raf Vallone
Vojni spektakel o legendarnem vodji odpora libijskega ljudstva proti italijanskim okupatorjem.

NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽNICI

STROKOVNA LITERATURA

Arhar F.: Mednarodna integracija kapitala in dela
Ekonomski enciklopedija
Hiltsheimer W.: Mozart
Jogan S.: Pariška komuna 1871 in sodobna jug. občina
Kališek I.: Nujna medicinska pomoč
Kržišnik Z.: Patulja zvestobe
Menaše L.: Med ljudmi in spomeniki
Mikuž M.: Svet po vojni
Munda J.: Bibliografija Slovenske matice
Naravne nesreče v Sloveniji kot naša ogroženost
Nietzsche F.: Tako je govoril Zaratustra
Pregljev zbornik
Standardi v SIK Slovenije
Stanič G.: ZK v razmehar socialističnega samoupravljanja
Štrovs M.: Novi sistem pokojninskega in invalidskega zavarovanja
Šutur M.: Izazov Atlantika
Trampuž-Orel N.: Narodni muzej
Trstenjak A.: Teorije zaznav
Toporišič J.: Slovenska slovnica
Wolf H. P.: Visok krvni tlak
Zbornik znanstvenih razprav
Zupancić M.: Anton Tomaž Linhart

LEPOSLOVJE

Mladinsko:
Južnokitajske pravljice
Kitajske pravljice

Za odrasle:

Apfi M.: Enajsta šola Andreja Klasa
Kocbek E.: Peščena ura
Lokar D.: Samogovorniki
Moškrič J.: Rdeče cvetje slovenske dramatike
Rupel D.: Pošljite za naslovnikom
Sivec I.: Prve lastovke
Švajncr J.: Dež na Silvestrovo
Vidmar J.: Slovensko pismo
Vošnjak M.: Veleposlanikovi zapiski
Zidar P.: Okupacija Javornika

Prevodi:

Barak M.: Enigma
Bixy N.: Mrličem vstop prepovedan
Dumas A.: Dvajset let pozneje
Smith N.: Pokopan spomin
Vulpescu I.: Človek človeku

Pesmi:

Brvar A.: Skrčka čez palico
Dekleva M.: Narečje telesa

V angleščini:

Bateman R. N.: A book of boys' stories
Exciting stories for boys
Exciting stories for girls
Girls'adventure stories
Sports stories for boys
Spy stories for boys
Stories for girls
Thrilling detection and mystery stories

V svečanem mimohodu je sodelovala večina borovniških športnikov

USTVARJALNI POGOJI ZA ŠE VEČJI RAZMAH TELESNE KULTURE

Slavnostno odprto novo igrišče v Borovnici

Za Borovničane je bila sobota 23. junija pomemben dan. S slovesno otvoritvijo novega športnega igrišča je Borovnica in okolica dobila še eno pomembno pridobitev. Kot je v uvodnem nagovoru poudaril predsednik gradbenega odbora Franjo Modrijan, je ta športni objekt ponoven dokaz dobrega sodelovanja med krajevno skupnostjo in organizacijami združenega dela.

Ob tej priložnosti je imel slavnostni govor predsednik občinske telesnokulturne skupnosti Peter Petkovšek, predsednik sveta KS Alojz Sivka pa je najzaslužnejšim za izgradnjo igrišča podelil priznanja. Prejeli so jih: Gradišče, SCT-Tehnika, Zavod za načrtovanje, Telesno kulturna skupnost, Liko, TOZD Tovarna vrta, Fenolit, Obrtnik — za finančno in drugo pomoč, Hazim Frijak za načrtovanje igrišča, Pavle Bajc za organizacijo prostovoljnega dela in Frane Modrijan za vodenje investicije.

nov, ki so jih prispevali: Donit TOZD Fenolit 255, Liko Vrhnik 240, Obrtnik 26,5, Telesnokulturna skupnost 70, KS in ostali pa 44 starih milijonov. Poleg tega ocenjuje, da je vrednost ostalih del okoli 80 st. milijonov. Tu je vključeno prostovoljno delo, prispevek SGP Gradišče Cerknica, ki je zgradilo tribune, in strokovni nadzor Zavoda za načrtovanje Vrhnik, tako da sedanja vrednost objekta krepko presega staro milijardo din.

Prav vsem naštetim organizacijam in posameznikom gre zahvala,

»Škarje« so bile v rokah osnovnošolke Urške Dobevec

Partizana Niko Stražišar razvil društveni prapor, Marcel Turk pa je v imenu pokrovitelja — Delovne organizacije Liko-priple spominski trak. Ob tej priložnosti je Niko Stražišar spregovoril o razvoju telesne kulture v Borovnici in med drugim poudaril: »Ta slovesnost nedvomno pomeni pomembno prelomnico v skoraj 65-letni zgodovini telesnokulturne dejavnosti Borovnice. Številni rodovi so se zvrstili v vrstah članstva predvojnega »Sokola« in povojnega fizikulturnega društva, katerega tradicijo nadaljuje naše sedanje društvo »Partizan«. Vsaka generacija je doprinesla nekaj k razvoju telesne kulture v kraju. Zadnja leta pa so v tem po-

gledu gotovo najpomembnejša. Z novo šolsko telovadnico ob stari dvorani v Domu »Partizana«, z nogometnim igriščem, ki je še potreben dograditve, s smučarsko vlečnico v Zabočevem in smučarsko skakalnico ter z večnamenskim športnim igriščem, ki ga danes odpiramo, bo Borovnica v pogledu telesnokulturnih objektov ena najbolj razvitih krajevnih skupnosti v Sloveniji. Pravzaprav manjka le še vsaj skromen plavalni bazen in imeli bi vsestranske možnosti razvoja telesnokulturnih dejavnosti.

V zadnjih nekaj letih je zaradi intenzivnega dela pri izgradnji objektov nekoliko zastalo delo v nekaterih sekcijah društva in tudi število članstva ni na ravni pričakovane. Društvena uprava si bo odslej prizadevala razgibati delo društva v sodelovanju s šolo, šolskim športnim društvom, vzgojnovarstvenima ustanovama, ter še posebej s Fenolitom in Likom, ki kažeta veliko poslušala za telesnokulturno problematiko. Trudili se bomo, da bodo objekti resnično izkoriščeni. Zato bodo zelo dobrodošli vsi, ki bi hoteli sodelovati v organizacijskem ali strokovnem delu društva, prav tako pa seveda tudi vsi, od najmlajših do najstarejših, ki se bodo želeli aktivno udeleževati v katerikoli sekciji društva.

Izkoriščam to priložnost in se zahvaljujem vsem sedanjim in nekdanjim dolgoletnim vodstvenim delavcem ter vodnikom v društvu za vse vlozene napore in jim ob

»Motor« borovniškega nogometa Andrej Ocepek je najboljšim nogometnim ekipam podelil pokale.

Zmagovalec letošnjega prvenstva Borovnice v malem nogometu je postalo moštvo Avtoprevoznikov (fantje v trenirkah), ki so v finalu premagali moštvo Lika s 4:1. Tekma je bila zanimiva, obe moštvi pa sta se na tej tekmi dokazali tudi v lepem in pravem športnem obnašanju.

današnjem slovesnem trenutku iskreno čestitam. Prepričan sem, da bo društvo z njihovim sodelovanjem in zagnanim delom v prihodnje pod praporom, ki ga razvijamo, doseglo še mnogo večje uspehe v korist mladih rodov ter delovnih ljudi in krajanov Borovnice.

Poleg športnikov so program ob otvoritvi popestrili še folklorna skupina Bistra in skupina bobnarjev, otvoritveni trak pa je prerežala najboljša športnica borovniške osnovne šole Urška Debevec. Izredno zanimanje med gledalci pa je vladalo tudi za finalno tekmo v malem nogometu med Likom in Avtoprevozniki, s katero se je zaključilo prvenstvo Borovnice v malem nogometu.

Priznanja najzaslužnejšim

Združenje šoferjev in avtomehaničarjev Vrhnik je tudi letos organiziralo že tradicionalni rally, 8. po vrsti. Sodelovalo je 15 tekmovalcev in dve tekmovalki. Prijavljeni so se morali izkazati v spretnosti vožnji pred Domom JLA, drugi del je imel cilj pred ribiškim domom v Sinji gorici.

Največ je pokazal mladi Branko Malneršič s svojim fičem, saj je nabral samo 85 negativnih točk, tako da je na koncu osvojil prvo mesto. Med tekmovalkami je zelo dobro vozila Darja Mauri, ki je bila v skupni uvrstitvi odlična sedma.

Priznanja in nagrade so podelili pred ribiškim domom v Sinji gorici. Združenje šoferjev in avtomehaničarjev je podelilo tudi posebna priznanja svojim članom, ki so v organizaciji pet, deset, petnajst, dvajset, petindvajset in trideset let. Častni član ZSAM je postal Janko Oblak st. Devet šoferjev, ki v svoji dolgoletni karieri profesionalnega ali amater-

skega šoferja niso bili nikoli kaznovani, je dobilo priznanje »vzorni voznik«. Edini traktorist med njimi je bil Jože Šubic. Rezultati:

Rezultati auto-rallya: 1. Branko Malneršič 85, 2. Zoran Pečar 100, 3. Anton Žibert 113, 4. Miro Mivšek 119, 5. Jože Malneršič 121, 6. Marjan Smrtnik 124, 7. Darja Mauri 128, 8. Jože Stanovnik 135, 9. Franciška Malavašič 144, 10. Rado Soklič 153, 11. Karli Podhostnik 158, 12. Pero Bajsar 160, 13. Franc Japelj 169, 14. Janko Nartnik 180, 15. Simon Železnik 182, 16. Marjan Merlak 196, 17. Anton Oven 201.

Občinski svet za preventivo in vzgojo v prometu Vrhnik je podelil priznanja »vzorni voznik«. Dobili so jih:

1. Marjan Markelj, 2. Janez Krivina, 3. Jože Šubic, 4. Janez Lenaršič, 5. Anton Lah, 6. Anton Brglez, 7. Jože Otrin, 8. Dušan Rodovšek, 9. Stane Japelj. Častni član je postal Janko Oblak st.

Priznanje za 25 let: Drago Arsi, Štefan Car, Alojz Furlan, Janez Golc, Stane Kogovšek, Anton Maček, Cvetko Mele, Janko Oblak st., Avgust Štefanič, Daniel Velkavrh, Zlota dr. Žekš, Janez Krivina, Rudolf Malavašič, Jože Tomšič, Janez Lenaršič, Alojz Mahovec,

Franc Dolinar, Vinko Poljanšek, Janez Dobrovoljc, Franc Orel, Bernard Železnik, Ivan Osredkar, Anton Smrtnik, Pavel Ogrin, Janez Skubic, Vinko Podobnik, Ivan Mole, Rafko Miketič.

Priznanje za 30 let: Anton Lah, M. ARSIČ

Podelitev priznanj zmagovalcem in priznanj »vzoren voznik«

Medalja tudi organizatorjem

Dvodnevno tekmovanje najboljših športnikov našega vojnega letalstva in protiletalske obrambe se je končalo s podelitvijo priznanj in nagrad. Dobili smo nove prve v streljanju s polavtomatsko puško, z avtomatsko puško ter z vojaško pištolo. Dobili smo najboljšega v mnogoboju, plezanju po 7 metrov dolgi vrvi, zmagovalca v skoku v daljavo, obvladovanju preprek, metanju bombe v cilj, zmagovalca v krosu na 2000 m. Jugoslovanska športna javnost je izvedela, da so bili najboljši Zagrebčani, seznanjena je bila z vrstnim redom ostalih štirih moštev. Tokrat vas želimo seznaniti z organizatorji tekmovanja, z ljudmi, ki so delali mesece, da so omogočili to tekmovanje. Pri tem pa so prihranili milijone. Pa pojdemo po vrsti.

Kasarna Ignac Voljč-Fric je bila zgrajena 1975. leta, a

RADOSLAV MIŠETIĆ, vodja gradnje športnih objektov:

Kasarna je bila naseljena 1975. leta, športni tereni pa ne, tako da smo uporabljali športne terene bližnjih enot in Partizana na Vrhniku. Ker pa so v enoti v glavnem mladi ljudje, se je pokazala potreba, da zgradimo tudi te terene. Ugotovili smo, da je to mogoče. Predpostavljamo, da se z našo idejo strinjajo. Dobili smo 2 milijona dinarjev, vse ostalo je delo vajakov in starešin naše enote. Veliko nam je pomagala tudi enota tovariša Bogoljuba Ugrinova. Tudi vozili smo sami, poškodb ni bilo nobenih. Tak rezultat smo lahko dosegli samo zaradi moralne zavesti vsakega posameznika in pravičnega razumevanja ekonomske situacije, v kateri je trenutno naša domovina.

Izgradnja športnih objektov in njihovo uporabljanje bo gotovo veliko pripomoglo k večji bojni pripravljenosti naše enote.

Zmagovalci 34. športnega prvenstva RV in PVO

Vojaški mnogoboj: Vrv 7 m: Stevanović (Beograd) 6,00 sekund.

Metanje bombe v cilj: Idrizi (Zagreb) 95 krogov.

Ovire: Ljazani (Zagreb) 1.27,75.

Skok v daljavo: Škoro (Zagreb — 1) 5,69 m.

Kros 2000 m: Miladinov (Sombor) 6.41,11.

Skupni zmagovalec mnogoboja: Idrizi (Zagreb) 311.

Streljanje: Polavtomatska puška: Serdar (Zagreb) 472.

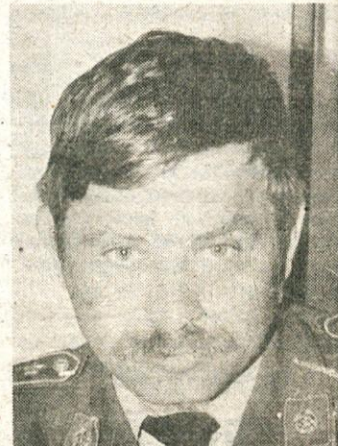
Avtomatska puška: Trajković (Beograd) 407.

Pištola: Šijan (Sombor) 499 (265 — 245).

Skupni zmagovalec streljanje: Zagreb 5755.

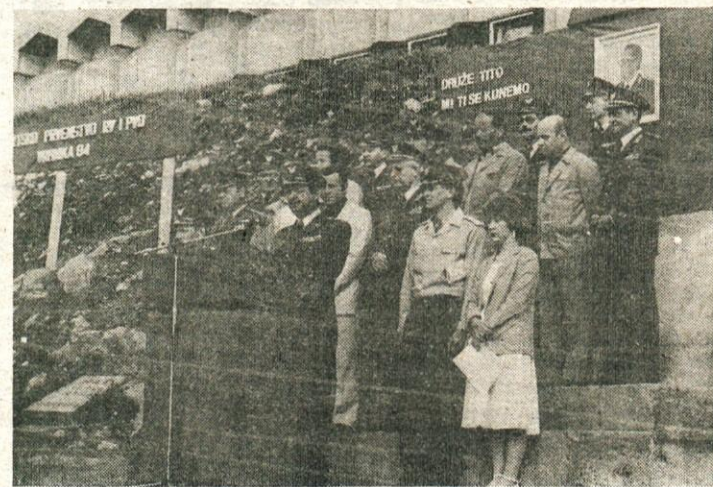
Lestvica: 1. Zagreb 20, 2. Sombor 12, 3. Niš 12, 4. Zagreb-1 12, 5. Beograd 4.

športni objekti niso bili zgrajeni zaradi pomanjkanja denarja. Organizacija 34. prvenstva RV in PVO pa je bila velik motiv za vojake in starešine, da z lastnimi močmi zgradijo športni kompleks. Delali so ob sobotah in nedeljah ter popoldne, vložili 13 tisoč ur, ko so gradili igrišča za košarko rokomet, atletsko stezo in stezo za ovire (vrednost 3.900.000 din). S prvenstvom so otvorili tudi svoj športni objekt.

DORĐE POVRŽAN, zadožčen za vodenje del

Kljub slabemu vremenu smo glavna dela opravili v dveh mesecih. Nasuli smo okoli 1000 kubičnih metrov materiala kot tamponski sloj za stezo za prepreke. Delali smo popoldne in vse sobote in nedelje. Steza je kvalitetna, podlaga je iz telesnisa. Najbolje so jo ocenili tekmovalci z dobrih rezultatov. Brez endotovaršev Miodraga Rajkovića, Mladena Pevca in Franca Cesarja ne bi mogli pravočasno vsega narediti.

Svečana tribuna z gosti

Sedanja vrednost objekta je okoli 23 milijonov dinarjev, kar pomeni prihranek okoli 23 milijonov dinarjev. Samo 2 milijona so porabili za njuna dela in nabavo reprovromateriala.

Dobro organizacijo potrjuje tudi dejstvo, da ni o njej nihče omenil nobene pripombe, tako da zaslužijo zlato medaljo tudi organizatorji. Vse tekmovalce so lepo sprejeli in jih namestili, dobro je delovala tudi novinarska služba, saj je bil dotok informacij hiter in natančen. Organizirali so kulturno-zabavno življenje, obisk delovnih organizacij, pokroviteljev posameznih ekip. Tudi sodniki AZ Slovenije so svoje delo opravili dobro, v splošno zadovoljstvo tekmovalcev in organizatorjev. Na takem tekmovanju so prvič uporabili elektroniko. Člani SK Vrhnik so bili uradni merilci časa in tudi oni so svoje delo odlično opravili.

Radost zmagovalcev — predstavniki Zagreba, Sombora in Niša na zmagovalnih stopnicah.

PRVENSTVO LJUBLJANSKEGA ARMADNEGA
PODROČJA V LJUBLJANI IN CELJU

Vrhnika tretja

Na nedavnem prvenstvu so potniki iz kasarne Ivan Cankar dosegli izreden uspeh v konkurenci devetnajstih moštvo. V strelnju z avtomatsko puško so bili prideljivo prvi. Streljali so: P. Ignjatović, Jašarevič, Petrovič in Buha. S tem orožjem je Buha dosegel tretje mesto. V streljanju s polavtomatsko puško je bila ekipa Vrhnik četrti, tretji s pištolo pa so bili peti. Treba je omeniti podatek, da je bil

po prvem dnevu tekmovalja v streljanju s pištolo naš predstavnik Vaso Vidaković prvi z 269 krogi, a je bil v natančnem streljanju nekoliko slabši, tako da je na koncu zasedel peto mesto. Izreden uspeh so dosegli tekmovalci tudi v orientaciji. Vlado Jovanović s svojimi vojakmi je bil prepričljivo prvi. Prvi so bili tekmovalci iz Kranja, drugo je bilo moštvo Graničar, tretji pa Vrhničani. M. A.

Akcije MČ-jev

2. junija smo imeli taborniki zopet akcijo z našimi najmlajšimi. Nismo pa žal imeli sreče z vremenom, saj nam je ponagajal dež. Na izlet smo odšli z upanjem, da bomo z vrha Nanosa, z 1251 m visoke Pleše, lahko opazovali kraški svet pod nami, pa se je vsa stvar spremenila v izlet v okolici Postojne (Postojnsko jamo smo obiskali že pozimi). Kljub slabemu vremenu pa nismo bili slabe volje. Peli smo, se pogovarjali vse mogoče stvari, ter se veliko smejali. Poleg ponesrečenega izleta na Nanos pa smo imeli tudi nekaj sprehodov v naravo, kjer smo se učili, kako preživeti v naravi brez dodatnih virov prehrane in jo ohraniti tako, kakršna je, kar pa je tudi osnovni cilj taborniškega nasploha. Upamo, da nas bo na naslednjih akcijah še več in da nas vreme ne bo pustilo na cedilu. Taborniški z-d-r-a-v-o! JANEZ PODRŽAJ

Dragomer prvi

Cepprav so zadnjo tekmo izgubili (proti Rakeku z 1:2), so bili nogometaši Dragomerja prvi zaradi boljše razlike v golih, pred Drenom, ki je osvojil isto število točk, in Borovnico, ki ima točko manj, a ima najboljši napad.

V skupini B je bilo prvo moštvo IUV in si tako priborilo pravico do nastopa v A skupini. Osvojili so 16 točk, tri več od drugouvrščenega Lika (Borovnica).

Rezultati — 10. kolo — skupina A: Usnjar — Borovnica 1:5 (0:2), Dren — Log 3:0 bb, Rakek — Dragomer 2:1 (0:0).

Končni vrstni red

1. Dragomer	10	7	1	2	15	(31:12)
2. Dren	10	7	1	2	15	(30:15)
3. Borovnica	10	6	2	2	14	(49:20)
4. Rakek	10	5	0	5	10	(34:35)
5. Usnjar	10	2	1	7	5	(23:43)
6. Log	10	0	1	9	1	(15:57)

Rezultati — 10. kolo — skupina B: Liko (Verd) — Bistra 3:0 bb, Fenolit — St. Vrhnika neodigrano, IUV — Liko (Borovnica) 1:3 (1:1).

Končni vrstni red:

1. IUV	10	8	0	2	16	(31:15)
2. Liko (Borovnica)	10	5	3	2	13	(36:15)
3. Liko (Verd)	10	3	4	3	10	(17:17)
4. Fenolit	9	2	3	4	7	(16:19)
5. St. Vrhnika	9	2	2	5	6	(17:21)
6. Bistra	10	10	4	5	6	(16:45)

M. ARSIČ

Cooperjev test

Testiranje je organizirala ZTKO 15. 6. na Partizanovem igrišču. Sodelovalo je osem žensk in petindvajset moških raznih starosti. Moški so se morali izkazati na stezi, dolgi 2,4 km, ženske so tekle na 1,6 km. Od vseh sodelujočih je dobilo prav dobro oceno pet, ostali so tekli normo za odlično.

Člani Smučarskega društva Vrhnika ne samo deklarativno, temveč s proustvolnim delom uresničujemo načela stabilizacije Na sliki: Nekaj mlajših članov SD Vrhnika pri prostovoljnem delu, ob adaptaciji sanitarnih prostorov pri ŠD Partizan

»ŽITO« Ljubljana, TOZD PEKARNA VRHNIKA

razpisuje prosto delovno mesto:

— za čiščenje proizvodnih prostorov — eno delavko

Pogoji:

- dokončana osnovna šola,
- zaželeno delovne izkušnje na podobnih delih,
- rešen stanovanjski problem.

Delo se združuje za nedoločen čas, s polnim delovnim časom. Poskusno delo traja mesec dni.

Kandidati naj prošnje pošljejo na naslov:

»ŽITO« LJUBLJANA
TOZD PEKARNA VRHNIKA
Idrijska c. 12
Kadrovska služba
61360 VRHNIKA

OSNOVNA ŠOLA LOG-DRAGOMER

V delovno razmerje sprejmemo:

- kuharico-kuharja, (priučen, PK ali KV), in
- snazilko

za stalno s polnim delovnim časom. Pričetek dela je 27. 8. 1984.

Pisne prijave pošljite na naslov: Osnovna šola Log-Dragomer, 61351 Brezovica, informacije po telefonu št.: 653 046.

KOMUNALNO PODJETJE VRHNIKA
VRHNIKA, Cankarjev trg 4

Odbor za medsebojna delovna razmerja
Komunalnega podjetja Vrhnika

OBJAVLJA

prosta dela oziroma naloge za

1. ZIDARSKA DELA (dva delavca)
2. PK GRADBENA DELA (tri delavce)

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev za sklenitev delovnega razmerja izpolnjevati še naslednje pogoje: pod 1: KV zidar, 6 mesecev delovnih izkušenj, pod 2: osnovna šola.

Ponudbe z dokazili o izobrazbi naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi v kadrovsko službo Komunalnega podjetja Vrhnika.

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega
Petra Kozjaka

z Jordanovega kota

se zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na njegovi poslednji poti in mu darovali cvetje. Še posebej pa velja zahvala gasilcem z Loga, govorniku za poslovilne besede, sosedom za pomoč v tistih težkih trenutkih in zvezi združenj borcev.

Družina Kozjakovih

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi našega dragega moža in očeta

Janeza Makovca

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sodelavcem, organizacijam, znancem in prav vsem, ki ste ga tako številno spremenili na zadnji poti, izrekli besede slovesa, mu darovali toliko prelepega cvetja, nam izrazili sožalje in pomagali v najtežjih trenutkih.

Žena in hčerki

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža, očeta in brata

Antona Škofa

z Verda

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste z nami še tiho upali, ko ste nas hrabrilili in nam vlivali moči v dneh negotovosti in ste bili z nami v trenutkih srečanja z resnico. Prav posebej se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sodelavcem »Mercatorja, TOZD Dolomiti« in SO Vrhnika in sosedom za darovano cvetje in izrečeno sožalje, gospodu župniku za poslovilni obred in predstavnici KS Verd za poslovilne besede.

žena, otroci, sestre in brat

ZAHVALA

Ob prerani izgubi dobre žene in
mame

Marije Mesec

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom in znancem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti, ji darovali vence in cvetje, nam pa izrekli usno in pisno sožalje. Zahvaljujemo se tudi kolektivu IUV, posebno pa nekdanjim sodelavcem in tovarišu Urhu za poslovilne besede. Iskrena hvala tudi gospodu kaplanu za opravljeni obred.

Žalujoči: mož Tone, hčerka Mimi in sin Toni z družinama

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega
moža, očeta, deda

Jožeta Plankarja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem sodelavcem in sosedom za darovano cvetje in izraze sožalja. Hvala za cvetje organizaciji Liko, organizaciji ISKRA Antene ter KS Verd in govornici za poslovilne besede. Prisrčna hvala družinam Strelec in Suhadolnik za nesebično pomoč in vsem, ki ste nam stali ob strani in nam pomagali. Zahvaljujemo se vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

KONČALO SE JE TEKMOVANJE V OBČINSKIH KOŠARKARSKIH LIGAH

Prvaka Borovnica in Dren

Precajanjem A in B selekcija občinske košarkarske lige na Bliatni Brezovici se je tudi uradno končalo tekmovalno leto za sezono 1984. Ob koncu tekmovalnega se podelili žalo, priznanja in diplome. Ta častna dolžnost je pripadala predsedniku ZTKO, Jožetu Prvinčniku.

Tekmovanje je potekalo v dveh skupinah s po šest moštvo. Če analiziramo delo te sezone, pridemo do zaključka, da bi se dalo veliko narediti glede organizacije, z resnejšim odnosom do tekmovalcev, posebno še zato, ker smo želeli s takim načinom tekmovalja košarko mesto, kakršnega je imela pri nas pred desetimi leti. S tematičnim tekmovaljem se da spremljati forma nastopajočih, a naj bi bila osnova za izpopolnitev košarkarske selekcije naše občine. Razmišljajo o enotni ligi naše občine, s tem da bi obstajala liga krajevnih skupnosti. Tako bi ta atraktivni in popularni šport našel svoje mesto tudi v sredinah, kjer je bil do sedaj manj šoten.

V A skupini je moštvo Borovnice suvereno osvojilo prvo mesto, ni izgubilo niti ene tekme. Borovnica ima tudi najboljšega igrača — Franja Modrijana. V skupini B je tako prepričljivo osvojilo prvo mesto Dren in bo v naslednji sezoni, skupaj z drugouvrščenim Bliatno Brezovico, nastopil v skupini A, iz katere se bosta preselili injeuvrščeni moštvi.

Tabela — A: 1. Borovnica 20, 2. Vp 1267 14, 3. Log 12, 4. Dragomer 10, 5. Argos 4, 6. Stara Vrhnika 0.
B: 1. Dren 18, 2. Bliatna Brezovica 16, 3. Mladinci (Vrhnika) 12, 4. Vrhnika 10, 5. Zaplana 4, 6. Vrhnika (kadeti) 0.

Selekcija A — selekcija B
63:66 (34:32)

Igrišče v Bliatni Brezovici. Gledalcev 50. Sodnika Kavčič (Vrhnika) I Stricberger (Ljubljana).

SELEKCIJA A: Modrijan 25, Dežutelj 12, Rajaković, Petkovšek, Bajec 8, Mula 12, Petkovski 6, Papež.

SELEKCIJA B: Pimat, Jevšek 22, Jelovšek, Došić, Nagode 4, Mulej, Naveršnik 18, Bizjak 14, Lončar 2, Seljak 6, Ravnikar.

Moštvi sta igrali v slabem vremenu, problem je bilo mokro igrišče. Igrali sta atraktivno košarko. Verjetno se ima B selekcija za zmago zahvaliti dejstvu, da je imela malo višje igralce, kar je odločilo igro pod koši.

M. ARSIČ

Selekcija a

Selekcija b

lesnina

TRGOVINA Z GRADBENIM MATERIALOM
VRHNIKA, LJUBLJANSKA 10

obvestilo

VSE GRADITELJE OBVEŠČAMO, DA IMA LESNINA
NA VRHNIKI VELIKO IZBIRO STAVBNEGA POHIŠTVA
PRIZNANEGA PROIZVAJALCA LESNA, SLOVENJ GRADEC.

TRGOVINA LESNINA NA VRHNIKI NUDI KAKOVOSTNA
OKNA IN VRATA VSEH VRST, POLKNA, STENSKE
IN STROPNE FURNIRNE OBLOGE TER OSTALI GRADBENI
MATERIAL.

Seznam krajanov, ki so prispevali svoj delež
za izgradnjo pokopališča na Vrhniku do 31. 5. 84

Armič Marija, Kils S-5, Alašević Dragan in Alenka, Kils 7, Aleksić Krsto in Uroš, Sivkina 27, Arsič Dragan, Marija, Aleksander in Simon, Opekarska 10, Blažević Alojzija, Ul. 6. maja 10, Bošnjak Anton in Slavka, Gradišče 1, Bogataj Ivana in Lidija, Gradišče 19, Bizjak Vinko st., Vinko ml. in Marija, Kopaljška 52, Burjak Matevž in Franciška, Delavsko naselje 10, Brnelj Jožef in Branka, Volčeva 15, Buček Franciška, Butanjeva 13, Buček Janez, Butanjeva 13, Baša Jože, Idrijska 8, Beke Janez in Angela, Kils S-5, Bermež Janez, Kils 26, Bizovičar Gabrijela, Gradišče S-4, Butko Cvetko in Ana, Gradišče S-4, Beljuti Rafaela, Tržaška 17, Breznikar Marija, Tržaška 42, Čot Darinka, Gradišče 19, Čot Janez, Ob potoku 45, Čadež Anton, Gradišče S-5, Česen Silva, Cankarjev trg 12, Čelonič Emanuel, Ljubljanska 2, Čar Stefan in Kristina, Idrijska 40, Cankar Herta, Dobovčnikova 16, Drašler Uršula, Mrakova 10, Družina Gruđen, Delavsko naselje 6, Drmotič Zlatko, in Marija, Delavsko naselje n.h., Dolenc Jakob, Ivana, Marija in Branko, Partizanski tabor 14, Debevc Anton in Boža, Cesta gradenj 15, Dobrovolič Pavel, Dobovčnikova 39, Dečman Ernest in Ida, Kils S-5, Dočnik Vinko in Anica, Gradišče S-4, Dobrovolič Janez in Marija, Tržaška 18, Fefer Roman, Mrakova 14, Frank Franciška, Tržaška 55, Gabrovšek Friderik in Marija, Kopaljška 22, Gantar Marija, Na klanec 7, Glazar-Kraj Alojzija, Stara cesta 54, Grča Andrej in Sonja, Stara cesta 2, Gutnik Franc, Butanjeva 2, Gantar Rado in Anica, Butanjeva 35, Garafoj Jožef in Vida, Dobovčnikova 23, Gumilar Matilda, Ob potoku 24, Guzelj Albina, Kils 27, Gladek Jožeta, Ljubljanska 30, Grampovčnik Matevž in Marija, Tržaška 44, Grom Janez in Ivana, Robova 20, Grom Janez in Ana, Robova 21, Hren Ciril, Gradišče 16, Hren Ivana, Delavsko naselje 22, Ivančič Marija, Kils S-6, Jakič Franc, Pot v Močilnik 27, Jakič Rafael in Mateja, Pot v Mo-

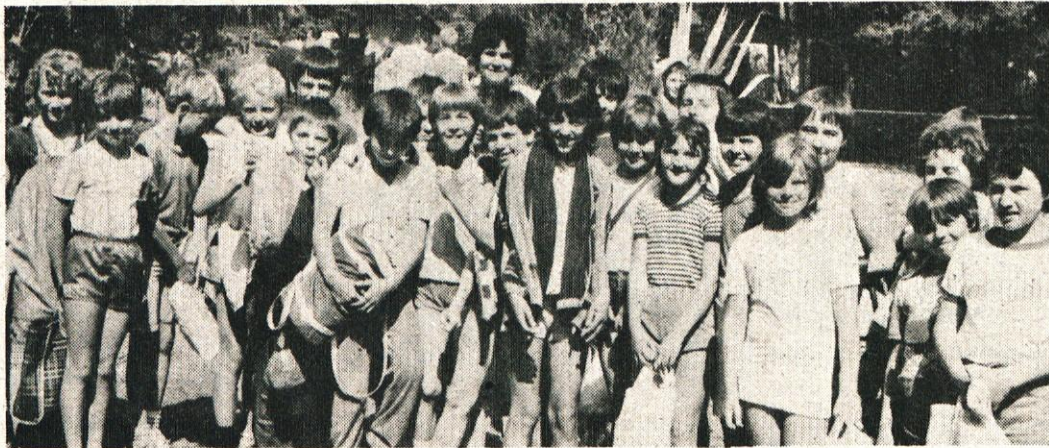
čilnik 28, Jereb Ivan, Usnjarska 5, Jovanović Radomir in Franciška, Volčeva 4, Jurjevčič Alojzij, Hrib 6, Jelen Anton in Marija, Butanjeva 16, Jelen Anton ml. in Maja, Butanjeva 16, Jurjevčič Valentin, Idrijska n.h., Jakič Jožef in Jožeta, Dobovčnikova 26, Jakin Nada, Kils S-5, Jerina Anton ml., Sivkina 16, Japelj Stanislav in Ana, Ljubljanska 36, Jug Silvester in Magda, Ljubljanska 40, Jerina Ignacij, Kuriska pot 2, Jeraj Sonja in Jakob, Kuriska pot 14, Japelj Francišek in Zdenka, Robova 29, Kržič Marjan in Marija, Kopaljška 13, Kobal Ivana in Mira, Kopaljška 28, Košir Justina, Usnjarska 7, Košir Rado in Marija, Usnjarska 7, Kozmar Jovanka, Močilnik 5, Kos Viktorija, Volčeva 5, Košmrlj Franciška, Volčeva 6, Kuhar Francišek, Partizanski klanec 2, Knapčič Stanislav in Marija, Partizanski klanec 15, Krašovec Simon in Metka, Na klanec 41, Krašovec Robert, Idrijska 39, Kuharič Jernej in Marija, Dobovčnikova 60, Kordić Josip in Urica, Kils 7, Krečovič Ilija, Kils 27, Karan Rajko, Kils 30, Kováč Stekla, Gradišče S-4, Korenč Maja, Gradišče S-4, Kajtna Srečko in Vlasta, Gradišče S-9, Kastelic Metka, Sivkina 6, Kavčič-Slabe Martina, Sivkina 23, Kozamernik Janez in Marija, Cankarjev trg 2, Knave Vladimir in Albina, Tržaška 18, Kubot Marjan in Angela, Tržaška 30, Krže Marija, Robova 1, Kalanj Milivoj in Milena, Robova 11, Klobučar Janez, Robova 19, Leskovec Marija, Gradišče 11, Leskovec Jožef in Marija, Gradišče 17, Luštrek Stanislav, Ivana in Stanislava, Kopaljška 45, Lah Anton in Marta, Mrakova 16, Lešnjak Angela, Kils S-7, Leben Anton, Sivkina 4, Lazar Pavel in Terezija, Opekarska 32, Mele Franciška, Gradišče 17, Mrak Cecilija, Gradišče 18, Mole Terezija, Partizanski tabor 17, Markelj Marjan, Petkovškove 4, Mesec Marija, Petkovškova 16, Modrijan Jožeta, Partizanski klanec 42, Malovrh Franc, Cesta gradenj 2, Majer Franciška, Stara cesta 11, Markelj Janez in Mira, Stara cesta 45, Mauri

Stanislav in Angela, Butanjeva 24, Mesec Rajko in Gizela, Idrijska 20, Mesec Anton in Marija, Idrijska 90, Maček Janez in Marija, Ob potoku 57, Milec Stjepan in Julijana, Ob potoku 80, Miletič Momočilo in Marija, Ob potoku 81, Mesarič Karol, Kils S-5, Mole Cvetko in Pavla, Kils S-7, Matič Mihajlo in Julijana, Kils S-7, Murić Hussein in Fatka, Gradišče 8, Mustadnagić Ivana, Opekarska 5, Marinč Stanislav, Opekarska 8, Mesec Janez, Opekarska 26, Mugerli Avgust, Ema in Vlasta, Ljubljanska 2, Milojevič Kristina, Ljubljanska 31, Majer Nikolaj in Robert, Ljubljanska 32, Mladenović Nada, Tržaška 17, Masten Antonija, Tržaška 30, Mattias Ivan, Tržaška 47, Mattias Andrej, in Ljubica, Tržaška 69, Malneršič Francišek in Andreja, Tržaška n.h., Molk Janez in Marija, Tržaška 74, Mohar Aleš in Ana, Robova 11, Novak Bronislava, Ul. 6. maja 12, Nadišek Peter in Elizabeta, Gradišče 17, Nikolič Mišo in Margarita, Volčeva 4, Nešković Neško, Na klanec 20, Nicoletti Ivan in Angela, Stara cesta 56, Novak Ivan, Idrijska 17, Novak Ivan, Jana in Marija, Idrijska 36, Nagode Vincencij in Viktorija, Idrijska 63, Nagode Andrej in Marta, Dobovčnikova 24, Nagode Ivana, Gradišče S-9, Nussdorfer Jernej in Franciška, Tržaška 17, Novak Miroslava in Leopold, Robova n.h., Otč Katarina, Ul. 6. maja 12, Ogorelec Smiljan in Magda, Delavsko naselje 32, Oblak Antonija, Volčeva 21, Ogrin Pavel, Idrijska 67, Ogrin Janez in Pavla, Idrijska 74, Ogrin Branko in Martina, Tržaška 52, Petrovič Ignacij, Gradišče 8, Petkovšek Jakob in Terezija, Kopaljška 21, Poropat Janislav, Pot v Močilnik 18, Pečkar Matija, Volčeva 14, Pimat Janez, Dragica in Mateja, Stara cesta 42, Petkovšek Jurij in Dragica, Dobovčnikova 45, Patačko Franjo in Marica, Kils C-2, Pažin Milan in Ana, Kils C-3, Pilberšek Berta, Kils 34, Postrožnik Slavica, Gradišče S-9, Pelko Janez in Milka, Klobučarska 2, Petrič Ana, Ljubljanska 18, Petkovšek Slavko in Mojca, Ljubljanska 33, Pivk Herman in Milenka, Tržaška 27, Popit Julijana, Tržaška 73, Petavsu Jakob, Kuriska pot 3, Pišorn Boris, Kuriska pot 9, Pejič Tomislav in Marija, Kuriska pot 17, Petrovič Franc, Karolina, Franc ml., in Peter, Robova 4, Rous Elizabeta, Zl. 6. maja 9, Rus Ana, Sušnikova 1, Rozmanec Anton ml. in Julijana, Partizanski klanec 20, Rotar Anton, Stara cesta 7, Ravatelj Marija, Idrijska 18, Rančev Kiril in Pavla, Kils C-2, Robek Slavko in Ančka, Gradišče S-4, Rudolf Benjamin in Kristina, Gra-

dišče S-9, Resnik Marija Cankarjev trg 11, Rozman Janez in Jelka, Ljubljanska 14, Rajaković Nedeljko in Jovana, Tržaška S-15, Rode Vutibald, Tržaška 34, Škodlar Srečko, Ul. 6. maja 10, Stržinar Marija, Gradišče 1, Sedej Pavla, Gradišče 9, Sečnik Peter in Sonja, Pot v Močilnik 11, Slabe Avgust in Ivana, Usnjarska 17, Semč Jože in Milena, Mrakova 4, Senjur Karolina, Mrakova 14, Stare Marjan in Vesna, Partizanski tabor n.h., Sluga Francišek in Hedviga, Na klanec 29, Slavce Janez ml. in Tatjana Butanjeva 15, Smodič Jože in Betka, Dobovčnikova 3, Smuk Sarafina, Dobovčnikova 48, Senjur Karel in Angela, Kils 15, Škodlar Matevž, Kils 27, Slabe Jože, Sivkina 23, Simon Matjaž, Jelovškova 6, Semč Alojz, Ljubljanska 33, Simončič Ciril in Marija, Tržaška 18, Skvarča Judmila in Marija, Tržaška 22, Šraj Anton in Marija, Gradišče 19, Sebenik Andrej, Pot v Močilnik, 29, Šestan Ivan in Nada, Usnjarska 6, Šestan Janez in Nada, Usnjarska 6, Štupica Neža, Delavsko naselje 4, Surca Ivan, Partizanski klanec 10, Šešet Stjepan in Marija, Stara cesta 20, Švigelj Franc in Boža, Butanjeva 3, Surca Valentin in Marija, Idrijska 49, Štrubelj Ana, Kils C-2, Šehović Rihard in Miroslava, Kils C-2, Šmigoc Franc in Marija, Opekarska 5, Tršar Milan, Gradišče 2, Trček Franc, Tržaška 17, Treven Andrej, Partizanski tabor 17, Trček Vincencij, Hrib 7, Tomšič Vinko, Idrijska 13, Trnavčič Peter, Ivana, Milan, Dobovčnikova 74, Troha Marija, Kils A-2, Tominec Mihael, Kils 8, Tominec Gabrijela, Kils 8, Tomšič Stanislav, Marija in Janez, Opekarska 27, Tomšič Anton st. in Antonija, Opekarska 41, Turk Jožef in Marjeta, Tržaška 66, Umek Mihael in Marija, Gradišče S-9, Urh Marjeta Kuriska pot 13, Urh Janez in Danijela, Robova n.h., Vuk Ivan in Majda, Kopaljška 32, Volf Filip in Nevenka, Stara cesta 2, Vovk Milan, Tržaška 30, Velkavrh Anton Partizanski tabor 3, Vintar Igor in Bruna, Idrijska 62, Vukosavljevič Olga, Ob potoku 8, Zalaznik Stanislav, Gradišče 17, Zalar Karolina in Antonija, Partizanski klanec, 16, Zalar Marija, Na klanec 24, Zimšek Jurij in Majda, Na klanec 27, Zemljčič Amalija, Ignac in Marija, Stara cesta 23, Zalar Franc in Tina, Kils 29, Zeleznik Stane, Pot v Močilnik 20, Zagar Ana, Delavsko naselje 23, Zivec Damijan in Lidija, Dobovčnikova 57, Zbogor Franciška, Kils S-6, Zgavac Katarina, Kils S-6, Žekš Zoltan, Kils 13, Sečnik Viktor in Helena, Idrijska 40.

dr. Zupanova: »Takš-
nale šola je koristna za
otrokov razvoj.«

Takoj po dopoldanskih urah pouka, predno so se razšli po »plavalnih« skupinah, še skupin-
ska slika za spomin.

Tugo Smrtnik: »Lušno
nam je na morju.«

Ester Zrimšek: »Kar
precej novih prijateljev
sem spoznala.«

Učilnica v naravi

Počitniško naselje v Valo-
vinah kamor hodijo naši
otroci že vrsto let v šolo v na-
ravi je polno otroške razi-
granosti. Skrbne oči njihovih
»drugih« očetov in mam pa
jih ne puste z vida. »Imajo
sicer precej prostega časa,
da se sprostijo, da sklepajo
nova prijateljstva in znan-
stva, hkrati pa se navajajo
tudi na samostojnost. Neka-
teri so prvič »od doma«.
Lahko rečem, da so se od-
lično vživeli v to novo okolje.
Spoznajo obmorski svet,
rastlinstvo in živali, merijo
temperaturo vode, opazujejo
plimo in oseko, pišejo, rišejo
in urejajo stenski časopis.
Seveda vse to teče po po-
sebnem učnem načrtu,« pri-
poveduje pedagoški vodja
letošnje šole v naravi Elica
Brelh in pristavlja, da jih ob
tem naučijo vaditelji tudi
plavati, kar je najbrž osnovni
smoter takšne šole. Poleg
tega so imeli tudi nekaj krat-
kih ekskurzij, ogledali so si
areno v Pulju, če si že na
morju pa se je treba peljati
tudi s čolnom ali si ogledati
ladjo.

In če vse to povzamemo kaj
lahko ugotovimo, da sta prila-

gajanje otrok na novo okolje in
kolektivno življenje pomembni
vrednoti šole v naravi, zato bi
bilo kar precej narobe, da bi to
obliko socializacije naših otrok
opustili. Zadovoljni so starši,
učitelji, še največ pa imajo od te
šole ravno otroci, zato velja to

obliko vzgoje še okrepiti, ne pa
jo opuščati.

Za 320 otrok iz vseh treh
naših osnovnih šol in s šole s
prilagojenim učnim progra-
mom so skrbeli učitelji in 32 va-
diteljev plavanja. Razdelili so si
delo. Pedagoško delo je bilo

stvar učiteljev. Vaditelji plava-
nja pa so imeli vsak svojo sku-
pino, v kateri je bilo od osem do
dvanajst otrok, odvisno pač od
plavalnih sposobnosti otrok.

Vine Bizjak je vodja te šole
letos že drugič. »Delamo po
opredeljenem programu, delo
teče nemoteno, saj je to že ute-
čena in strokovno usposob-
ljena ekipa in sem kar zadovo-
ljen.«

V Fažani je okolje za najmlajše idealno. Vsi so bili razpoloženi tako kot tile ob tovarišici Ivanka.

Tudi tokrat se jim je pridružil
deset otrok naših zdomcev s
Švedske. Z njimi sta tudi učite-
ljici Rada Pišler in Mihaela Ba-
rišič. Otroci so se prijatelji-
li, čeprav vsi ne znajo sloven-
skega jezika, dobro se počutijo
v domovini in si tudi še v naprej
želijo takšnega letovanja.

Nad zdravjem otrok je be-
dela dr. Zupanova: »Ni bilo hu-
jših poškodb, le kakšna odr-
gina in praska in nekaj prehl-
dov. Kar dobro čuvajo otroke
naši učitelji in vaditelji.«

Kakšnih deset kilometrov
stran, v Fažani, v vojaškem po-
čitniškem domu pa so »čofota-
li« po morju otroci, ki hodijo še v
vrtec. Letos je ta »tabor« vodila
Erika Slatner, vzgojiteljica z
vrtca Na hribu. Tu je delovni

dan nekoliko drugačen kot v
Valovinah, saj so otroci stari
šest, sedem let. Otroci so tu na
aktivnem počitku. Delovnik je
prilagojen njihovi starosti, go-
tovo najpomembnejše je, da se
otroci socializirajo, naučijo pla-
vati in se utrdijo za mrzle zim-
ske dni. Zaradi posebnega pri-
stopa vzgojiteljic se nekateri
otroci kar hitro nauče plavati.

V razgovorih, na izletih,
sploh od jutra do večera je bilo
nenehno slišati tisti značilni
otroški »zakaj« in vzgojiteljice
in en vzgojitelj so imeli ne-
nehno veliko dela. Opravili so
ga res odlično!

Ob koncu bi veljalo še prista-
viti, da bi bilo prav, da bi v pri-
hodnje le bili vsi, najmlajši in
četrtošolci »pod isto streho«.

Otroci iz Švedske so bili radi okoli vadteljice Lučke Cerk.

Tatjana Krašovec — novi
družbeni pravobranilec
samoupravljanja

Skupščini občin Logatec in Vrhnika
sta imenovali za novega družbenega
pravobranilca samoupravljanja za ti
dve občini diplomirano politologinjo
Tatjano Krašovec z Vrhnike. Franc
Žužek, ki je doslej opravljal to dolž-
nost pa odhaja v pokoj.

Dimnikarji bodo v nekurilni
sezoni od julija do konca septem-
bra imeli očistevalne akcije po
krajnih skupnostih tudi na po-
dročju vrhniške občine.
Akcije bodo usklajevale ozi-
roma organizirali s krajevnimi
skupnostmi tako, da bodo občani
pravočasno obveščeni o dnevu
dimnikarjevega prihoda.

Naš časopis — Glasilo Občinske
konference Socialistične zveze
delovnega ljudstva občine Vrh-
nika — ureja uredniški odbor:
Marina Jereb (predsednik), Vida
Curk, Milorad Borčič, Jakob Su-
sman, Milan Selan, Cvetka Glu-
mac, Franc Petelin (glavni in od-
govorni urednik), Ivan Žitko teh-
nični urednik) — Naslov uredniš-
tva: OK SZDL, Cankarjev trg 8,
Vrhnika — Številka žiro računa:
50110-678-54000 — Telefon-
ska številka uredništva: 751-325
— Tisk: Tiskarna Ljudska pravi-
ca, Ljubljana, Kopitarjeva 2 — Po
mnenju Sekretariata za informa-
cije v IS SRS na podlagi 7. točke
prvega odstavka 26. člena za-
kona o obdavčanju proizvodov in
storitev v prometu (Uradni list
SFRJ, št. 33-316-72) je Naš čas-
opis oproščen prometnega
davka.

Občinski odbor ZZB NOV
in vrhniška lovska družina

vabita

na tradicionalno srečanje ob
dnevu vstaje v Razorski
dolini. 22. julija ob 13. uri se
torej ponovno snidemo v
Razorski dolini.

Nova kemična čistilnica (pri
mostu čez Ljubljano) je od-
prta
vsak dan od 9. do 19. ure
in v soboto od 8. do 11.30

GRADNJA POKOPALIŠČA IN MRLIŠKE VEŽICE

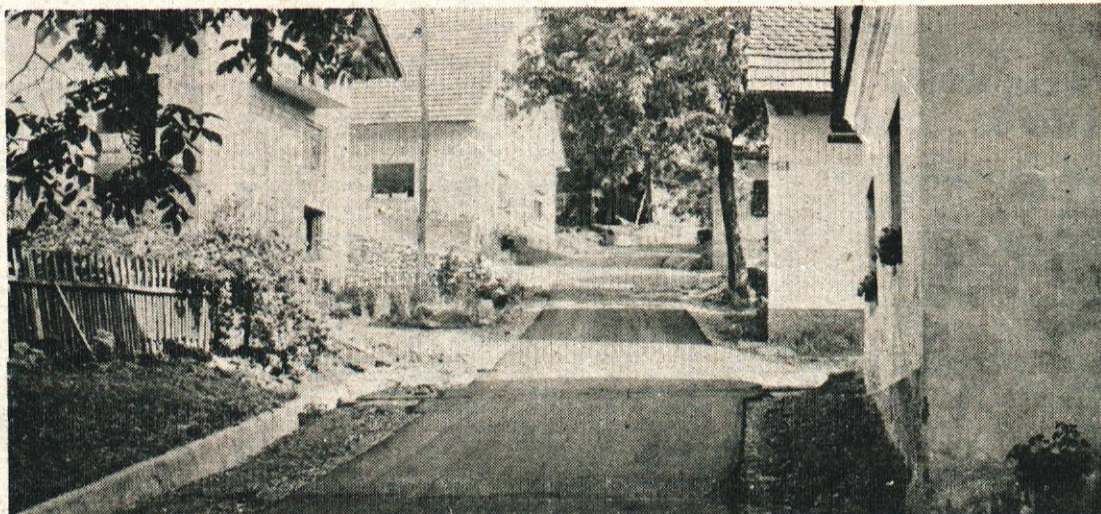
Za pokopališče še zbirajo prispevke

Vrhniške delovne organizacije so ponovno pokazale razume-
vanje za dokončanje vrhniškega pokopališča in mrliške vežice.
Računajo, da bodo s sredstvi, ki jih bo prispevalo združeno delo
in občani poravnali obveznosti do SKOCES-a v vrednosti 1 mil-
ijon 450 tisoč dinarjev, prizadevajo pa si, da bi zbrali še 1,5 mili-
jona dinarjev, kolikor še potrebujejo za dokončanje pokopališ-
ča.

Tudi na sestanku vseh treh
krajnih skupnosti so se dogo-
vorili, da vložijo vse napore za čim
uspešnejšo realizacijo akcije
zbiranja sredstev med kraji-
ni, ter tudi v osebnih stikih s kraji-
ni skušali doseči zadostno informi-
ranost in pozitiven odnos do
gradnje pokopališča in vežice.
Že na samem začetku je odbor
menil, da bi vodili akcijo le med
kraji, saj gre v bistvu za pro-
stovoljni prispevek krajanov
(takšno je bilo tudi stališče
skupščine KS), zato v začetku
niso vodili posebne akcije v or-

ganizacijah združenega dela
kakor tudi ne v garnizionih na
Vrhniki, čeprav bi kazalo že tedaj
dovolj seznaniti vse sredine z
načrtovano akcijo. Zato se sedaj
vrhniške krajevne skupnosti te-
sneje povezujejo z njimi in jim
skušajo ta problem bolj približati.

Do 1. junija pa so kraji-
ni s svojimi enkratnimi prispevki
zbrali 1 milijon 150 tisoč dinarjev.
Ob tej priliki pa odbor ponovno
naproša še vse ostale, da skupaj
z delovnimi organizacijami omo-
gočijo dokončanje gradnje.

V Sinji gorici so asfaltirali nekaj več kot petsto metrov cest v vrednosti okoli 260 starih milijonov dinar-
jev. Pretežni del sredstev so zbrali kraji, in sicer so 70 milijonov dinarjev namenili iz sredstev, zbranih
s samopriskom, 90 milijonov dinarjev bodo zbrali kraji z enkratnim prispevkom, 30 milijonov di-
narjev jim je primaknila Industrija usnja, razliko pa SKOCES.

Nove cene komunalnih uslug in storitev

S prvim julijem 1984 bodo s polletno zamudo stopile v veljavo
nekateri nove cene komunalnih uslug in storitev. Tako se bo po-
večala cena vode za 44 % in bo znašala 16,35 din, kanalizacija za
41 % in bo znašala 5,65 din za tiste uporabnike, ki plačujejo polno
ceno, ter 3,20 din za tiste uporabnike, ki plačujejo le delež za raz-
širjeno reprodukcijo. Cena odvoza smeti pa se bo glede na prete-
klo obdobje povečala za 37 % in bo za gospodinjstva znašala 1,80
din/m².

Ob tem je potrebno ugotoviti, da so odobrene cene v skladu s pro-
jekcijo cen za leto 1984 in da so bistveno nižje od cen, ki so bile dogo-
vorjene že v letu 1983. Dejstvo je namreč, da so se uporabniki in izva-
jalci komunalnih uslug v občini Vrhnika že v decembru 1983 dogovorili
za povprečno 57 % povečanje cen, ki naj bi stopilo v veljavo s 1. 1.
1984.

Zaradi znanih ukrepov ZIS pa do tega tedaj ni prišlo in rezultat takš-
nega stanja je bila tudi izguba v Komunalnem podjetju.

V mesecu maju pa je bil v sklopu ukrepov za odmrznitev cen predlo-
žen izvršnemu svetu SO Vrhnika tudi DOGOVOR o izhodiščih za do-
ločanje cen nekaterih proizvodov in storitev iz pristojnosti občin v letu
1984, h kateremu je naš IS tudi pristopil, določa pa izhodišča za dvig
cen stanarin, komunalnih storitev, mestnega in primestnega prometa
in kruha. Če se omejimo le na cene komunalnih uslug, potem ugotovi-
mo, da so navedene podražitve v skladu z dogovorom.

Če pa natančneje analiziramo predlagane podražitve, ugotovimo,
da zaradi zamika (veljavnost novih cen šele s 1. 7. 1984) znaša letna
stopnja podražitve le 50 % nominalne podražitve, kar pomeni za vodo-
rino 22 %, za kanalizacijo 20,5 % in odvoz smeti 18,5 %. Ob tem, da
predvideva občinska resolucija za letošnje leto nominalni dvig osebnih
dohodkov 22,9 %, kar pa bo glede na polletna gibanja gotovo prese-
ženo, ugotavljamo, da se cena komunalnih uslug realno znižuje.

Glede na aktualnost problematike ponovno podajamo obrazložitev
plačevanja prispevka za razširjeno reprodukcijo kanalizacije in pri-
spevka za števec.

Razširjena reprodukcija

Skupščina komunalne skupnosti Vrhnika je na svoji seji oktobra
1982 sprejela Pravilnik o pogojih za odvajanje odpadne in meteorne
vode na območju občine Vrhnika, ki je bil objavljen v Uradnem listu
SRS 40/82 in ki v svojem 18. členu zavezuje vse porabnike vode, da so
dolžni plačevati kanalizacijo, ne glede na način odvajanja vode.

Ker je bil imenovan Pravilnik izdelan brez podlage odloka, je de-
cembra 1983 občinska skupščina sprejela Odlok o odvajanju in čišče-
nju odpadnih in padavinskih voda na območju občine Vrhnika, ki je bil
objavljen v Uradnem listu SRS 3/84. Ravno pri plačevanju kanalizacije
pa je odlok pustil problematiko odprto in zahteval usklajitev pravilnika.
Tako je sedaj predlagano, da se za reševanje problematike na tem po-
dročju še nadalje zbira razširjena reprodukcija od vseh porabnikov
vode, ne glede na način odvajanja le-te, enostavno reprodukcijo po
plačujejo samo tisti, ki so na kanalizacijo priključeni.

Prispevek za števec je bil uveden v letu 1983 za vse individualne po-
rabnike vode. Vzrok za uvedbo tega prispevka je bil v tem, da zahteva
Zakon o merskih enotah in merilih, (Uradni list SFRJ 13/76, 34/80,
19/76), da se vodni števec v roku 3 let pregledajo in žigosajo. Na pod-
lagi teh izhodišč je bila izdelana tudi analiza in izračun sorazmerni
delež, ki ga stranke dvomesečno plačujejo ob vodarini in sicer 63,40
din/mesec.

Komunalno podjetje Vrhnika